

KOMMUNISTISK POLITIK

Budskaber fra tørresnoren

Christiansborg 8. marts 2002

Nr. 6
6. årg.

2002
16. marts -
29. marts

TEMA: STOP HØJREREGERINGEN!

1000 dage med Fogh? Nej Tak! s. 2 ● De døde for USAs interesser s. 3 ●
Brixtofte som landets lov s. 4 ● 20. marts: Alle på gaden! s. 6 ●
Tag deltidsloven af bordet! s. 8 ● Hemmeligt KTO-forlig s. 9 ●
International antikrigsdag 20. april s. 10 ● Originalernes paradys s. 11 ●
Halfdan Rasmussen 1915 -2002 s. 12 ● Afghansk hængedynd s. 14 ●
STOP THE CRAZY MAN! s. 16 ● Palæstina: Solidariteten vokser s. 18 ●
Opbrud i kvindekampen s. 21 ● Debat s. 22 ● Gratis arbejdskraft s. 24

Støttepris 12 kr.

1.000 dage med højre-regeringen? Nej Tak!

KOMMUNISTISK POLITIK

VKDF-regeringen har programmatisk erklæret klassekampen for død – men den har på hundrede dage for alvor fået reaktiveret arbejderklassens og de folkelige kræfters modstand mod kapitalens politik, som den repræsenterer på den mest arrogante facon. Den har fået gjort det klart for store dele af arbejderklassen, de uddannelsessøgende og mange andre grupper og lag, at det er nødvendigt at gå til organiseret kamp imod højre-regeringen og dens politik. Den mener det alvorligt, når den er gået i gang med at opbygge et Danmark efter Brixtoftes fallerede Farum-model. Fogh Rasmussen og hans korsriddere er i fuld gang med at føre 'minimalstaten' ud i livet.

Efter de første 100 hektiske dage følger nu en ny plan: Foghs 1.000 dages-program. Indholdet beskrives som en 'håndfuld større reformer', der skal gennemføres over de næste to-tre år. Velklingende overskrifter skal skabe sympati for projektet: en flerårig skattereform, op til 90.000 flere skal i arbejde, dansk forskning skal omlægges, uddannelserne styrkes - fra folkeskole til universitet.

Bag det ligger et klart sigte: *omdannelsen af alle led i dansk samfundsliv efter monopolernes behov og under deres direkte kontrol. 1000 dages-planen er Foghs program for 'minimalstaten'.*

Foreløbig må regeringen koncentrere sig om gennemførelsen af finansloven og hele det omfattende lovsæt, som blev lagt frem i det første '100 dages-program'. Under overskrifter som 'skattestop' og 'overholdelse af valglofter' er der gennemført det mest omfattende frontalangreb på arbejderne, den uddannelsessøgende ungdom, flygtninge og indvandrere, kulturlivet og en lang række andre dele af det danske samfund, som længe er set. Til kapitalejernes fryd - men ledsaget af en stadig voksende modstand fra arbejdspladserne, uddannelsesstederne, fagforeninger, masseorganisationer og folkelige bevægelser.

Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti tromler derudad. Det har almindelige mennesker for længst fattet og begyndt at reagere på.

Fogh-regeringen vil få kamp til stregen. Den store demonstration, der er varslet foran Christiansborg den 20.

marts ved behandlingen af finansloven, vil være en prøve på, hvor langt organiseringen af modstanden er kommet. Den vil også være en advarsel til Fogh og Co. om, at det er alt, alt for tidligt at fejre 'sejren' over det arbejdende og uddannelsessøgende Danmark.

De første 100 dage med Fogh har været stygge, men er kun et forvarsel om det, som kommer i den kommende tid. På programmet står bl.a. sletning af EU-forbeholdene, flere danske soldater i krig rundt om i verden, øget undertrykkelse af demokratiet i 'terrorbekæmpelsens navn', og først og fremmest: afskaffelse af resterne af 'den socialdemokratiske velfærdsstat' og konstruktionen af den nyliberale minimalstat efter EU-, Thatcher og Bush-model. Den ved-

holdende kanalisering af profit og magtpositioner i retning af monopolerne – på de sociale budgetters og de almindelige menneskers bekostning.

Men de første 100 dage har også givet Fogh-flokken alvorlige 'ridser i lakken'. Talrige konkrete sager har undermineret Foghs tilstræbte 'troværdighed': fra Farumskandalen, som hele sriben af Venstre-toppolitikere m.fl. har et medansvar for, til danske soldaters død i en krig i et fjernt land, hvor Danmark intet har at gøre. 'Det nyliberale paradys' viser sig hurtigt at være et mareridt på alle felter – en katastrofekurs for både nationen og det store flertal – mens de multinationale og monopolerne som de eneste kan fryde sig over massiv bistandshjælp i en periode, hvor den økonomiske krise også er begyndt at kradse i Danmark.

På trods af den selvsikre og optimistiske facade hviler Fogh-regeringens politik på et yderst skrøbeligt fundament. På 100 dage har vi set en modbevægelse, der har bevæget sig fra konkrete krav om at stoppe de enkelte angreb, der er kommet i hastigt tempo, til et generelt krav: *Stop højre-regeringen!*

Det vil udvikle sig til et endnu mere massivt krav, der vil blive synligt på arbejdspladser, uddannelsessteder og på gaderne: Vælt Fogh og Co.!

Stærke kræfter er sat i bevægelse, for at Fogh aldrig kommer til at fejre sit 1000 dages-jubilæum!

Redaktionen den 11. marts 2001

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Adresse

c/o Oktober Forlag
Willemoesgade 58 E,
2100 København Ø.
Tlf. 35 43 49 50.
Fax 35 43 49 59.
e-mail:
oktober@post8.tele.dk

Redaktion og abonnement

Hverdage 15 - 17.30
Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis
KP's Homepage:
home8.inet.tele.dk/oktober
**APK's Homepage/
Netavisen:**
www.apk2000.dk
ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (13 nr.) 175 kr.
År (26 nr.) 300 kr.
Betales til
Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
—
Deadline for indlæg til næste nr.
fredag den 22. marts 2002

De danske soldater døde for amerikanske interesser

Anders Fogh Rasmussen og hans krigsglade regering havde onsdag den 6. marts netop sat sig til rette for at nyde resultaterne af de første 100 dage ved magten, da meddelelsen om tre danske soldaters død i Afghanistan tikkede ind.

Berlingske Tidendes medfølelse rapporter beretter:

“Statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) var synligt berørt, da han kl. 17.30 trådte ud af glasdøren i Statsministeriet til et enormt presseopbud. Han bekræftede, at det var den tungeste dag i hans tid som statsminister.

Forinden var regeringens koordinationsudvalg samlet kl. 15.45 i Statsministeriet. Ministrene skulle bl.a. have fejret sit 100 dages jubilæum med lys i lagkagen, da den tragiske meddelelse indløb i Statsministeriet.”

Der blev ingen lys i lagkagen. Det må siges at være meget passende, for der er intet at fejre efter Foghs første hundred dage ved magten. Kursen er sat mod tragedie for det danske samfund og, for det store flertal af almindelige danskere, for at statsministeren og hans kolleger kan stille deres virkelige arbejdsgiver - storkapitalen - tilfreds.

De danske soldaters død var nærmest en symbolsk understregning af den dystre og uheldssvangre atmosfære, VKDF-regeringen har skabt.

Den borgerlige presse har travlt med at forsikre, at de danske ingeniørsoldaters død var en ulykke. Det kan godt være, at det i teknisk forstand var en ulykke, selvom omstændighederne ikke er klarlagte. Det er også en del af den almindelige krigskunst at underdrive egne tab og overdrive fjendens. Og at tilskrive egne tab ‘uheld’ og ikke fjendtlige handlinger. En krigsførende nation sejrer uafbrudt, lige indtil den er slået. De tre danske og to tyske soldater blev dræbt af en eksplosion. Hvad der forårsagede den, er ikke oplyst.

Deres død var ikke en ulykke, men

en krigsomkostning, tilmed en kalkuleret sådan. Deres ulykke var de danske krigspartiets følgagtighed over for USA og den såkaldte terrorkrig, som er identisk med USA’s mangeårige krig for globalt herredømme og dominans. Og de ansvarlige er den ‘synligt berørte’ Fogh og hans kumpaner.

Da meddelelsen kom om de danske soldaters deltagelse i frontlinjen i det stadig uafsluttede slag i det østlige Afghanistan, som amerikanerne har givet kodenavnet ‘Operation Anaconda’, skrev Kommunistisk Politik/Netavisen:

“Den danske krigsdeltagelse giver regeringen og samtlige de partier, der har støttet udsendelsen af soldater til Afghanistan, Enhedslisten indbefattet, et medansvar for USA’s og alliancens krig, der overtræder international ret,

for den fortsatte ødelæggelse af det sønderbombede land og for den humanitære katastrofe i form af sultedød og sygdomsdød blandt civile, der kunne være undgået.

Krigspartierne bærer også ansvaret for eventuelle danske tab ... “ (04.03.02)

De første danske døde var mineryddere i det angiveligt ‘sikre’ Kabul.

Statsministeren var imidlertid ikke mere berørt, end at han over for pressen skyndte sig at fastslå, at Danmark ikke begrænser sit internationale engagement i lyset af ulykken.

- Det er fortsat en utroligt vigtig del af dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik, at vi yder vort bidrag til kampen mod den internationale terrorisme, men også til at sikre og genoprette ro og orden i et land som Afghanistan, sagde han.

Venstres Ungdom fremstillede op

til valget en plakat med Anders Fogh Rasmussen i rollen som en anden James Bond, en pistolbevæbnet 007. Dét, syntes man, var smart. Men hvem er Fogh agent for?

Danmark har absolut intet at gøre i ‘et land som Afghanistan’. Ingen afghansk regering, heller ikke talibanregimet, har repræsenteret den ringeste trussel mod Danmark, eller begået nogen form for krigshandlinger. De danske soldater var derimod en del af en aggressionsstyrke. Der er ingen dansk ‘sikkerhedspolitik’ i Afghanistan. Der er imperialistisk udplyndringspolitik, slet og ret. Med Danmark på amerikansk slæbetov.

De tre danske soldater døde for amerikanske interesser: for olieselskaber som Uicol, for rustningsmonopolerne, for amerikansk magtpolitik.

Ikke i en god sags tjeneste.

Den danske fredsbevægelse og alle fornuftige kræfter i det danske samfund forlanger, at det danske krigsventyr i Afghanistan bringes til ophør, og at alle danske soldater trækkes ud.

I en udtalelse fra *Stop terrorkrigen* (tidl. Nej til krig og terror), København, opfordres regeringen og folketingspartierne til netop dét, og de danske soldater opfordres til at nægte at deltage i den uretfærdige krig.

Kan de tre danske soldaters død bidrage til at få Danmark ført bort fra Fogh og Co.s antinationale og dødsfarlige militaristiske udenrigspolitiske kurs, vil den ikke være helt forgæves.

-lv

PS! Der er rejst alvorlig tvivl om, hvorvidt den officielle forklaring på de danske og tyske soldaters død stemmer. Mujahedinerne (de afghanske modstandskæmpere mod de amerikanske og udenlandske besættelsesstyrker og deres lejetropper) hævder, at minerydderne gik i en dødsfælde i Kabul, som de stod bag – altså, at de døde ved et guerillaattentat.

Fogh-regeringen: Leverandør af gratis arbejdskraft

Alle bistandsmodtagere - danske som udenlandske - skal tvinges ud på arbejdsmarkedet som ekstremt billig eller helt gratis arbejdskraft i endnu større omfang - i såkaldt praktik i et år på virksomhederne med en "løn", der svarer til kontanthjælpen og betales af det offentlige.

Udbygningen og cementeringen af det tredje, grå arbejdsmarked, der - når al ordsqualderen om at få integreret flygtningene og indvandrerne, "de nye borgere", i det danske samfund skræles bort - står tilbage som det egentlige indhold i det påståede integrationsudspil, vil allerede til efteråret omfatte "de gamle borgere", de danske bistandsmodtagere/arbejdsløse.

Det vil indgå i som det væsentligt led i regeringen Foghs såkaldte beskæftigelsesudspil kaldet "flere i arbejde", der på linie med integrationsudspillet vil tage sigte på at sikre arbejdsgiverne rigelig med ekstremt billig arbejdskraft uden faglige rettigheder, der kan udnyttes som løntrykke-

Hans ånd er der stadig

re til at presse løn- og arbejdsforholdene på det danske arbejdsmarked i bund til lutter gavn og glæde for kapitalen. Det fremgår af den flig af det kommende beskæftigelsesudspil, som beskæftigelsesministeren Claus Hjort Frederiksen netop har ladet sive til pressen.

De danske bistandsmodtagere, som skønnes at have svært ved at finde fodfæste på arbejdsmarkedet, skal frit og

kvit stilles til rådighed for arbejdsgiverne, som total gratis arbejdskraft i såkaldt praktik af et års varighed, hvor de får udbetalt kontanthjælpen som løn af det offentlige, samtidig med at de knokler gratis for arbejdsgiveren uden de normale overenskomstbestemte faglige rettigheder.

Det er en ren guldgrube for kreative arbejdsgivere som Jysk Rengøring/ISS, som i Farum Kommune i stor stil har benyttet sig tvangsaktiverede som ekstremt billig arbejdskraft. Nuværende finansminister Thor Pedersen var direktør i Jysk Rengøring, da den ulovlige praksis blev afprøvet. Nu bliver Farummodellen for bistandsmodtagere national lov, mens vennerne holder hånden over privatiseringsprofet nr. 1 - den systematiske lovovertreder og bykonge Brixtofte.

Højre regeringens kyniske frontalangreb på flygtningene og indvandrerne er en forsmag på, hvad der venter de danske bistandsmodtagere, de arbejdsløse og resten af UnderDanmark.

"Integration" helt på erhvervslivets betingelser

Integrationsplan er en total misvisende betegnelse. Udspillet handler ikke om at integrere flygtninge og indvandrere i det danske samfund, men tværtimod om at sikre kapitalen/arbejdsgiverne rigelig mængder af løntrykkere og ekstremt billig arbejdskraft.

Når al den florumvundne propaganda om "at få integrere nye borgere, så de kan deltage i arbejds- og samfundslivet på lige fod med den øvrige befolkning" skræles bort som det, det er, nemlig lutter tomme fraser uden reelt indhold, står det reelle indhold tilbage: Et frontalangreb på flygtningenes og indvandrerens sociale forhold og på løn- og arbejdsforholdene på det danske arbejdsmarked, som alene kommer kapitalen/arbejdsgiverne til gode.

Under dække af parolen om, at "et arbejde er nøglen til succesfuld integration", skal flygtningene og indvandrerne tvinges ud på arbejdsmarkedet til rene sultelønninger, som gratis eller ekstremt billig arbejdskraft, samtidig med, at bistandshjælpen skal forringes

for yderligere at 'motivere' flygtninge og indvandrere til at tage arbejde på slavelignende vilkår.

Guleroden er at de aelforsørgen de 'belønnes' med at vente et par år mere end indtil nu på at få dansk statsborgerskab i udsigt - fem år i stedet for de syv som fremover vil blive hovedregelen.

Flygtninge/indvandrere, der søger opholdstilladelse, skal kunne tilbydes ordinær beskæftigelse i op til et år på minimumslønnen inden for den pågældende branche, uanset at lønnen for det arbejde, som de skal udføre, normalt ligger væsentlig højere, når diverse tillæg samt lokale aftaler på arbejdspladsen indregnes - eller tilbydes lærlingeløn i op til et år. Når det skønnes, at de har svært ved at få fodfæste på arbejdsmarkedet, skal de tilbydes arbejdsgiverne frit og kvit. I tvangsaktivering for bistandshjælpen uden faglige rettigheder overhovedet.

Asylansøgerne skal deltage i arbejdet på de asylcentre, de bor på, ellers går det ud over bevillingerne til lomme-penge m.v. eller i praktikforløb på loka-

le virksomheder, mens familiesammenførte skal indgå bindende kontrakter om introduktionsprogrammer, målrettet mod uddannelse og arbejde.

Endelig skal rammerne for at ansætte flygtninge og indvandrere gøres friere. Forhindringer for at udnytte flygtninge og indvandrere som billig arbejdskraft skal ryddes af vejen.

Hermed vil regeringen angiveligt skaffe 60.000 i arbejde, bl.a. på social- og sundhedsområdet. Det statslige tilskud skal direkte afhænge af kommunernes resultater.

Det kaldes integration på arbejdsmarkedet, selvom resultatet vil være det modsatte, nemlig en cementering af opbygningen af det tredje arbejdsmarked, som regeringen Nystrup stod i spidsen for. Det dømmes nye danskere til rollen som murbrækkere for sociale nedskæringer og en ødelæggelse af løn- og arbejdsforholdene, der ramme hele den danske arbejderklasse.

Det er kulsort, arbejderfjendsk politik, så det batter ...

Kvindernes internationale kampdag fejret verden over 8. marts London - København - international kvindestrejke

Den internationale kvindestrejkes demo i London gik fra Shellbygningen forbi Downing Street og Forsvarsministeriet, før den sluttede med taler, rabalder og dans uden for Verdensbankens kontorer i Haymarket. Kvindestrejken markerede sig med aktioner i 80 lande.

8. marts demonstrationen i London

Foran Christiansborg demonstrerede en gruppe kvinder fra Stop Terrorkrigen (tidl. Nej til krig og terror) med kasseroller, grydelåg, 'vasketøj' med påmalede paroler og krav mod krigen og for kvindernes rettigheder. Dorte Grenaa og en filippinsk kvinde talte - og så var der åben megafon!

Brixtofte og bistanden – dansk statskapitalisme

Den lovbrudelige Brixtofte – pioneren for Fogh-Danmark – bliver fjernet som borgmester. En politiuundersøgelse af de allerede massivt dokumenterede ulovligheder er i gang. Regeringspartierne stritter kraftigt imod en politisk undersøgelse, der også ville involvere indtil flere ministres rolle i skandalerne. Nu kritiseres tilsynsrådet i Frederiksborg Amt samt alle andre, der havde pligt til at gribe ind. Men hovedansvaret for Brixtofte hviler på statsministeren og hans parti, som fra dag ét og indtil i dag holder hånden over ulovlighederne.

Ikke bare det: De fortsætter i hans spor.

En af Brixtoftes ulovlige fiduser er udnyttelsen af tvangsaktiverede bistandsmodtagere til private virksomheders profit. Det kaldes ellers en 'succeshistorie': Under Brixtoftes regimen er det 'lykkedes at få alle bistandsmodtagere i arbejde eller aktiveret', simpelthen ved at Farums bistandsmodtagere kynisk er blevet stillet til rådighed for de lokale arbejdsgivere som ekstremt billig arbejdskraft uden faglige rettigheder, med størstedelen af lønnen betalt af kommunen.

Farum var først, men andre kommuner (især Venstrekommuner) var hurtige til at bruge den. I Bjergsted kommune er den kendt ulovlig. Her blev de aktiverede bistandsmodtagere tvunget til at pakke slik for firmaet BonBon i

kommunens produktionshus. Med andre ord blev de tvunget til at udføre ordinært arbejde til rene sultelønninger uden om de gældende overenskomstbestemmelser omkring løn- og arbejdsforhold. Denne praksis blev kendt ulovlig, hvorefter produktionshuset blev lukket.

I Farum er det babylegetøj og rangler, de aktiverede på bistand får tiden til at gå med. Men ellers er der ikke den store forskel i arbejdet. De aktiverede her udfører også arbejde, der til forveksling ligner ordinært arbejde - og det er selvfølgelig heller ikke lovligt i Farum. Derfor må det stoppes, mener faglig sekretær i SiD-Birkerød/Farum Steen Johansson. Tvangsaktivering af bistandsmodtagere i produktionshuset fungerer på det nærmeste som et vikarbureau for lokale firmaer. De slipper bare for at betale fuld løn for det arbejde, som bistandsmodtagerne udfører.

Farum Kommunes lyst til at svare på spørgsmål omkring aktiveringen og give aktindsigt har haltet temmelig kraftigt - under henvisning til, at der kun var indgået mundtlige aftaler mellem de private firmaer og kommunen. Det sker på trods af, at man ifølge loven også har krav på at få aktindsigt i mundtlige aftaler.

SiD's Fagbladet kan også berette om, hvem der skummede fløden på Farums billige bistandsmodtagerar-

rangement, der fik lov til at køre gennem hele Nyrups statsministerperiode, selvom der ofte blev protesteret: Blandt dem, der har tjent mest og fedest på det, var direktør Thor Pedersens firma Jydsk Rengøringsselskab, der senere blev overtaget af ISS. Thor Pedersen - Brixtoftes partifælle - er nu finansminister i Fogh-regeringen. Fagbladet skriver:

"Aktiverede bistandsklienter har været med til at sætte de frie markeds kræfter ud af spil i Farum. Siden 1992 har Jydsk Rengøring, indtil ISS købte koncernen i sommeren 2000, stort set opnået monopol på rengøring og anden service i Farum Kommune.

- Men det er ikke altid sket i lige og almindelig konkurrence med andre virksomheder. Jydsk Rengøring har systematisk anvendt billig arbejdskraft i form af aktiverede bistandsmodtagere til at vinde udbud, fortæller Steen Johansson.

Konstruktionen, hvormed Jydsk Rengøring brugte de aktiverede, ser sådan ud:

Jydsk Rengøring benyttede sig af grupper, der bestod af en ordinært ansat arbejdsleder, der styrede to-tre aktiverede rengøringsassistenter. Og da en aktiveret fik cirka 60 kroner i timen fra Farum Kommune med på arbejde i aktiveringstilskud, skulle Jydsk Rengøring kun af med cirka 24 kroner i løn per arbejdstime."

Arbejdspladserne til modstand mod højreregeringen!

Det faglige stormøde i Silkeborg med over 750 tillidsfolk fra hele landet besluttede at give Fogh-regeringen modstand. Det vedtog to vigtige udtalelser mod deltidsloven og om de faglige kræfters opgaver. Samtidig besluttedes en demonstration ved Christiansborg onsdag den 20. marts.

- Det var et vigtigt og positivt møde, siger Flemming Jensen, tillidsmand på Novo Nordisk og faglig sekretær for APK, om fredagens faglige stormøde i

Silkeborg, hvor 750 tillidsfolk og fagligt aktive fra 48 byer havde sat hinanden stævne. 154 lokale fagforeninger og hundreder af arbejdspladser var repræsenteret.

- Enigheden var stor og kampviljen i top, siger Flemming Jensen til Netavisen: Der skal gås til modstand mod Fogh-regeringen. I fokus står kampen mod finansloven og forslaget om deltidslov.

Forsamlingen vedtog to udtalelser.

Fagligt ansvar for en bedre fremtid

750 faglige repræsentanter, forsamlet til møde i Silkeborg d. 1. marts 2002 udtaler bl.a.:

Årets finanslov er kun begyndelsen. Regeringen vil fastholde sit skattestop. Konsekvensen er langt mere drastiske besparelser de næste tre år. Masseafskedigelses af offentligt ansatte og sænkninger af sociale ydelser bliver dagsordenen.

Vi har et særligt ansvar for at stoppe denne udvikling. Enhedsfagbevægelsen har uanset meningsforskelle plads til alle, og vi må gå i offensiven for at forsvare den brede befolknings og ikke mindst de udsatte gruppers interesse . . .

Vi har derfor besluttet følgende, der skal betragtes som første skridt i opbygningen af en slagkraftig, social og solidarisk bevægelse:

1. Der nedsættes et koordinationsudvalg, som er åben for alle fagforeninger, der vil gøre et stykke arbejde. En vigtig opgave er at sikre information, herunder oprettelse af en hjemmeside.

2. Der nedsættes åbne temagrupper, som udarbejder konkrete politiske bud og indkalder til konferencer om arbejdsmiljø, arbejdsmarkedspolitik, uddannelse og den offentlige sektor.

3. Vi forpligter til os til at arbejde

aktivt for at oprette tværfaglige netværk for tillidsrepræsentanter i lokalområderne.

4. Vi forpligter os til at støtte arbejdspladser og befolkningsgrupper - unge som gamle - der forsvare sig imod overgreb fra regeringen og arbejdsgiverne.

5. Vi vil konkret bakke op bag de offentligt ansattes fagforeninger, hvis overenskomstsituationen ender med en konflikt.

6. Vi sender fanerne til Christiansborg den 20. marts for at markere vores protest imod det reaktionære indhold i finansloven. Samtidig opfordrer vi til, at der tages initiativer til lokale protestmøder i det omfang, der er basis for det. Disse initiativer bør omfatte alle grupper, der bliver berørt af finansloven; fagbevægelsen, studerende, elever, indvandrergrupper, miljøbevægelse, ulandsorganisationer osv.

7. Vi vil med LO- og FTF-organisationerne drøfte, hvordan vi i fællesskab kan styrke såvel det lokale arbejde som den landsdækkende koordinering, herunder indkaldelsen af den næste landsdækkende konference.

8. Roen på de danske arbejdspladser kan ikke garanteres, hvis den borgerlige regering fortsætter sine angreb på den danske fagbevægelse.

20. MARTS

**STOP HØJRE-
REGERINGEN!**

Den ene kræver deltidslovsforslaget taget væk:

“Loven giver ingen rettigheder til lønmodtageren med hensyn til deltid. Den bør tværtimod omdøbes til “lov om tvungen deltid”. Med denne lov i hånden kan arbejdsgiveren tvinge enhver lønmodtager til nedgang i arbejdstid og dermed lønnedgang. Hvis man nægter, kan man få en fyr-essedel. Det er lønmodtageren, der skal bevise, at afskedigelsen sker, fordi man har sagt nej - ellers er der ikke engang en “godtgørelse”!,” hedder det bl.a. i udtalelsen.

Den anden - ‘Fagligt ansvar for en bedre fremtid’ - opstiller en række opgaver i otte punkter som første skridt i opbygningen af en ‘slagkraftig, social og solidarisk bevægelse’:

”Vi har et særligt ansvar for at stoppe denne udvikling. Enhedsfagbevægelsen har uanset meningsforskelle plads til alle, og vi må gå i offensiven for at forsvare den brede befolknings og ikke mindst de udsatte gruppers interesse,” hedder det.

Mødet besluttede at mobilisere til protest foran Christiansborg den 20. marts ved finanslovbehandlingen, hvor også andre finanslovramte grupper som skoleelever og studerende vil demonstrere.

- Mødet støttede både disse initiativer og de kampskridt, der allerede er taget, såsom initiativet til at samle arbejdspladserne fra Lindø og Vestkraft, siger Flemming Jensen. - Jeg er overbevist om, at det vil lægge grunden til en stærk faglig modstand mod højreregeringens amokløb.

Se resolutionen om deltid på side 8.

Elever og studerende på gaden!

På de 750 tillidsfolks møde i Silkeborg den 1. marts blev det besluttet at markere arbejdernes protest mod finansloven ved en faneborg foran Christiansborg ved tredjebehandlingen den 20. marts. De uddannelsessøgende har allerede længe planlagt at markere deres utilfredshed - og på protestdagen vil de være massivt repræsenteret. Alle de uddannelsessøgendes organisationer - samlet i 'Danmarks Råstof' - vil være med. Udsigten til dårligere uddannelser og løftebrud har vakt harme. Blandt demonstranterne foran Christiansborg vil man derfor se skoleelever, gymnasieelever, lærerstuderende, handelsskoleelever, HF'ere, erhvervsskoleelever, pædagogstuderende, sygeplejestuderende og studerende fra universitet.

Eleverne og de studerende er nemlig alvor bange for, at de nedskæringer, som VK-regeringen lægger op til på uddannelserne, vil få alvorlige konsekvenser ikke alene for den enkelte studerende, men for hele samfundet.

- Vi oplever allerede i dag, at man slår forskellige uddannelsesretninger sammen, bl.a. på Danmarks Tekniske Universitet, DTU. Det betyder, at man ikke kan få en tilstrækkelig specialiseret uddannelse, mener Camilla Gregeresen, der er uddannelsespolitisk ordfører i Danske Studerendes Fællesråd, DSF.

- Det betyder ikke alene, at den enkelte får en dårligere uddannelse. Det er også med til at ødelægge det forskningsmiljø, som er på eksempelvis DTU.

Det store problem for universiteterne og andre højere og mellemlange uddannelser er blandt andet reduktionen i taxametertilskuddet, som betyder færre undervisere, større hold og nedslidte undervisningslokaler.

Også handelsskolerne er med d. 20. marts. Det er de, fordi Anders Fogh Rasmussen efter handelsskoleelevernes opfattelse har begået regulær løftebrud.

I efteråret var handelsskoleeleverne flere gange på gaden i protest mod høje klassekvotienter og deraf dårligere undervisning. I valgkampen lovede Venstre og de Konservative at tilføre handelsskolerne 50 millioner kr.

Demonstration 20. marts

Aalborg Rådhus kl. 15.00

Århus Rådhus kl. 15.00

Odense Rådhus kl. 15.00

København, Frue Plads kl. 13.00

Anbefalere og initiativtagere er organisationerne i Råstof-initiativet

- Pengene kom også, men med den anden hånd fjernede de så 50 millioner kr. fra nogle forskningspuljer, nogle bygningsmidler m.v., så vi i dag står med et stort rundt nul i stedet for de 50 millioner kr., som V og K lovede i valgkampen, fortæller Dan Holt Jensen fra Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, LH.

- Det betyder, at vi fortsat har udsigt til klasser på 30-35 studerende, manglende vikardækning og lærerfrie undervisningsdage, siger Dan Holt Jensen.

Heller ikke HF'erne og gymnasieeleverne er tilfredse med finansloven.

- Med regeringens udspil om et skatetestop ved vi også, at der bliver lagt meget snævre rammer for, hvad amterne må bruge på bl.a. HF og VUC, siger Rune Frederiksen, formand for Landssammenslutningen af Kursusstuderende, LAK.

- Undervisningsministeriet skal spare 22 pct. de næste år. Det vil sætte stop for meget af det udviklingsarbejde, der er sat i gang. Bl.a. er det Pædagogiske Udviklingsprogram for VUC blevet sat i bero. Man kan samtidig være bange for, at udviklingen af uddannelserne bliver nedprioriteret i de kommende år, selvom der er utrolig meget brug for en opprioritering.

På gymnasieområdet gælder nogenlunde det samme, da de også finansieres via amterne.

- Men vi ved, at regeringen allerede nu har planer om at fyre en række fagkonsulenter i undervisningsministeriet, fortæller Bjørn Hansen fra Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, DGS.

- Men vi deltager også d. 20. marts for at forsøge at få rettet op på de dårligdomme, som allerede nu er på gym-

nasierne. Vi fik det store hug, da amterne og folkettinget i 1999 gennemtrumfede en ny overenskomst for gymnasieleverne, som betød, at vi fik markant højere klassekvotienter.

Også blandt de pædagogstuderende er der vrede.

- Vi bliver også ramt af planerne om at skære 15 pct. af taxameterpengene over de næste tre år, fortæller Klaus B. Jensen fra Pædagogstuderendes Landssammenslutning, PLS, som forudser, at det kan komme til at betyde seminarielukninger, fordi en del allerede i dag kører på pumperne.

- Hertil kommer, at regeringen vil lukke seminarierådet, hvilket er en alvorlig svækkelse af de studerendes demokratiske muligheder for at præge uddannelsen.

De studerende er ikke kun på gaden i København, hvor de vil demonstrere sammen med bl.a. LO-Storkøbenhavn, diverse kunstnere og indvandreforeninger. De vil også være på gaden i Århus, Odense og Aalborg.

Bag elevernes og de studerendes protest står EEO, DEO, LH, LAK, DSF, LL, SLS og PLS.

Demonstrationerne går under hovedparolen:

Stop forringelserne på uddannelserne - uddannelsen er ingen udsalgsvare!

Protesten d. 20. marts er ikke kun rettet mod dette års finanslov. Det er også den første aktion i forhold til næste års finanslov, hvor de studerende i højere grad vil forsøge at være med til at sætte dagsordenen for, hvordan uddannelserne skal være i Danmark.

Regeringens væsentligste argument for, at arbejderne skulle ønske mere deltidsarbejde - og dermed den deltidslov, som der har rejst sig en proteststorm mod på arbejdspladserne - er en henvisning til en SiD-undersøgelse. Det er ren svindel.

I folketingets spørgetid i sidste uge henviste den principielt fagforenings- og arbejderfjendtlige beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen til en SiD-undersøgelse af medlemmernes holdning til arbejdstid i almindelighed. Ministeren fremstillede det, som om der eksisterer et udbredt ønske om øget deltidsarbejde.

Nedsat arbejdstid - ikke øget deltid

Det er ren fup og misbrug. Undersøgelsen, der er et år gammel, handler ikke om holdning til deltidsarbejde - men til arbejdstiden i almindelighed. Ifølge undersøgelsen står kravet om generelt nedsat arbejdstid - ikke deltid - så stærkt, at det er et ønske hos hvert femte SiD-medlem, selv uden lønkomensation. Med lønkomensationen er det et massivt og generelt krav.

Emmett Caraker fra Aalborg Universitet er en af forskerne bag undersøgelsen, der blev udarbejdet af forskergruppen Carma. Han siger om Claus Hjort Frederiksens henvisning til den:

- Den del af undersøgelsen handlede ikke om deltid, men om nedsat arbejdstid generelt. Der blev således ikke spurgt, hvor mange timer disse medlemmer ønskede at gå ned i tid uden lønkomensation. Ud fra undersøgelsen kan man derfor ikke konkludere, at der er et ønske om deltid blandt SiD's medlemmer. Det eneste, man med sikkerhed kan udlede, er, at kravet

om en 35 timers arbejdsuge ikke er dødt, selv om der ikke længere er samme opmærksomhed om det i den offentlige debat, siger han til Fagbladet.

Vi gentager:

'Det eneste, man med sikkerhed kan udlede, er, at kravet om en 35 timers arbejdsuge ikke er dødt, selv om der ikke længere er samme opmærksomhed om det i den offentlige debat.'

Dette krav om væsentlig generel forkortelse af arbejdstiden har toppen i fagbevægelsen - indbefattet SiD-toppen - haft liggende i mølposen i årevis.

Men det er det eneste helt sikre arbejdstidskrav, medlemmerne opstiller.

Havde fagtoppen fulgt medlemmerne i stedet for at spille med i det store EU-spil om arbejdsmarkedsforholdene, havde udsigterne for højreregeringens deltidslov været endnu mørkere, end de er nu, hvor det kræver en stor organisation og kamp at få det stoppet.

Tag deltidsloven af bordet!

750 faglige repræsentanter, forsamlet til konference i Silkeborg d. 1. marts 2002, udtaler:

Regeringen vil gennemføre deltidsloven under påskud af "mere frihed" til børnefamilier, til lønmodtagere, der vil trække sig gradvis tilbage fra arbejdsmarkedet eller passe handicappede børn og gamle forældre.

Mere frihed er en falsk varebetegnelse. Loven giver ingen rettigheder til lønmodtageren med hensyn til deltid. Den bør tværtimod omdøbes til "lov om tvungen deltid".

Med denne lov i hånden kan arbejdsgiveren tvinge enhver lønmodtager til nedgang i arbejdstid og dermed lønnedgang. Hvis man nægter, kan man få en fyreseddel. Det er lønmodtageren, der skal bevise, at afskedigelsen sker, fordi man har sagt nej - ellers er der ikke engang en "godtgørelse"!

Det er en drastisk forringelse af løn-

modtagerens retsstilling og et permanent indgreb i gældende overenskomster og lokalaftaler. Forhandlerne på det offentlige område må se i øjnene, at de har forhandlet under falske forudsætninger, da loven skal træde i kraft d. 31. marts 2002.

Loven er et utåleligt og uacceptabelt angreb på aftalesystemet, på tillidsmandsinstitutionen og på de faglige organisationers muligheder for at beskytte medlemmerne.

Det er en grov favorisering af arbejdsgiverne i alle fremtidige forhandlinger om arbejdstid, centralt såvel som lokalt. Uden den mindste modydelse får arbejdsgiverne frie hænder til at diktere arbejdstidens længde for den enkelte ansatte og sætte gældende arbejdstidsaftaler ud af kraft.

En samlet fagbevægelse, samtlig arbejderpartier og enkelte arbejdsgivere tager skarpt afstand fra lovforslaget, men regeringen fastholder det - Dansk Folkeparti vil sikre flertallet for loven.

Vi må derfor opfordre alle lønmodtagere og arbejdspladser til at diskutere situationen, og svare beskæftigelsesministeren på hans provokation: Er I enige i, at arbejdsgiveren ensidigt skal bestemme over jeres arbejdstid? Vi opfordrer samtidigt arbejdspladserne til at sende udtalelser og deputationer til folketinget, med kravet om at loven tages af bordet.

Vi må sige til beskæftigelsesministeren: Du leger med ilden! Den danske aftalemodel hviler på to forudsætninger. Den ene er arbejdsgivernes og lønmodtagernes ret til at organisere sig og frit indgå kollektive aftaler. Den anden er parternes respekt for de indgåede aftaler, udtrykt i den såkaldte "fredspligt". Hvis man fjerner den ene forudsætning, så fjerner man også den anden.

Således vedtaget i Silkeborg den 1. marts 2002

KTO-forlig i dybeste hemmelighed

OK-forliget for 650.000 ansatte i amter og kommuner er ved at blive strikket endeligt sammen. På mandag bliver der muligvis slået søm i. Trods stor modstand blandt de offentligt ansatte vil forliget styrke Ny Løn-puljen.

I søndags var forhandlerne for henholdsvis arbejdsgiverne og de 650.000 ansatte i amter og kommuner igen til møde i Forligsinstitutionen. Efter seks timers møde blev parterne sendt hjem med besked om at møde op igen mandag den 18. marts. Samtidig har forhandlerne fået mundkurv på af forligsmand Mette Christensen. Det er forøgelsen af puljen til Ny Løn, som skiller parterne. Arbejdsgiverne har krævet, at der skal afsættes mindst 22 pct., mens KTO-forhandlerne ikke vil have afsat mere end 14 pct.

Signalerne fra begge forhandlingsparter tyder på, at der opnås enighed på mandag:

- Vi har ingen nye hjemmeopgaver fået, men det kan da godt være, at medarbejdere fra de to sekretariater mødes i den kommende uge, udtalte Poul Winckler, forbundsformand for FOA og chefforhandler for KTO, efter mødet i forligs'en. Arbejdsgivernes topforhandler, borgmester Ole Andersen, lagde heller ikke skjul på sin optimisme:

- Vi vil bestræbe os på at blive færdige den 18. marts.

Imens må de ansatte lide den tort at vente med at blive informeret til resultatet foreligger; men enhver jernbanearbejder, pædagog, sygeplejerske, skole- eller gymnasielærer kan regne ud, at forliget lander et sted mellem 14 og 22 pct. til Ny Løn ud af de samlede lønstigninger.

Det kan meget vel vise sig, at KTO-forhandlerne spiller hasard ved at indgå et forlig af den karakter. Utilfredsheden med Ny Løn har fra start af været voldsom, og den er ikke blevet

mindre af, at den i sidste overenskomstperiode er efter den oprindelige hensigt. Det er ledere og fedterøve, der har profiteret på det individuelle lønsystem. I de mange tilfælde, hvor arbejdsgiverne ikke har kunnet få deres vilje med denne hensigt, er pengene simpelthen ikke udbetalt.

Det har medført, at modstanden i samme periode er vokset betydeligt, hvilket blandt andet kan konstateres ud fra det store antal af underskrifter, der er indsamlet af initiativet OK 2002. Der er for tiden indsamlet 13.615 underskrifter, der blot repræsenterer en brøkdel af modstanden, der kræver højere realløn i modsætning til en styrkelse af Ny Løn. Ved de sidste to OK-fornyelser har der været flere områder, som har stemt resultatet ned, hvilket har udløst flere strejker. Kun trusler fra forbundslederne har bevirket, at strejkerne ikke har været mere omfattende.

Det kan være, at KTO-forhandlerne gør regning uden vært, når forliget kommer til afstemning. Denne gang har man ved at dække sig ind under forligsinstitutionen sørget for, at der bliver tale om et samlet forlig, der skal til afstemning under én hat, hvorfor KTO-forhandlerne håber på at kunne majorisere modstanden ned. Det kan tænkes, at taktikken giver bagslag.

I hvert fald er forhandlerne under tidspres. Forhandlingerne skal være færdige senest 1. april, hvor de nuværende overenskomster udløber. Hvis ikke, vil de strejkevarsler, som er afsendt for omkring 70.000 ansatte, træde i kraft, medmindre forligsmanden udskyder konflikten, hvilket hun har ret til i to gange to uger.

En række store forbund, heriblandt SiD og FOA, har allerede indgået lokale overenskomster.

Deltidslov:

Ruin for familier

- Det økonomiske grundlag for den enkelte familie bliver undermineret, hvis deltidsloven bliver vedtaget, og de ansatte kan blive tvunget på deltid uden mulighed for supplerende understøttelse, udtaler tillidsrepræsentant Ole Eriksen fra Caravel ved Viborg.

Ole Eriksen er en blandt syv tillidsfolk fra Caravel, der i onsdags satte sig i stolene overfor Folketingets arbejdsmarkedsudvalg for at protestere mod regeringens deltidslov.

Arbejdsmarkedsudvalget bliver i disse dage overrendt af deputationer fra arbejdspladser, som ikke er til fals for regeringens påstand om, at loven er indrettet til at imødekomme nogle lønmodtageres ønske om deltid.

Ole Eriksen frygter, at deltidsloven bliver en økonomisk katastrofe for de mange familier, der er afhængige af den løn, en 37 timers arbejdsuge giver. Det skyldes, at arbejdsgiverne i fremtiden får lov til at bestemme arbejdstiden alene.

Favorisering af tværfaglig a-kasse

- Den tværfaglige a-kasse, som regeringen vil etablere ved hjælp af et statslån, vil opnå en prøvetid på fire år, oplyser beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen.

Regeringen har i et lovforslag fastsat en mindstegrænse for a-kassernes medlemstal til 10.000. Eksisterende a-kasser får en frist til år 2007 for at opnå målet; mens nye-tablerede skal have 10.000 medlemmer med det samme, - med én undtagelse: regeringens egen tværlige a-kasse.

Regeringens plan er, at a-kassen startes op pr. 1.januar 2003, som en selvejende institution, der nedlægges, når - eller hvis - den når over det nødvendige medlemstal. Derefter skal den drives på linie med andre.

Flertallet er endnu ikke sikret i Folketinget, da Dansk Folkeparti har erklæret, at de indtil videre er imod den statslige a-kasse.

-gri

USA: March mod Det Hvide Hus

Den 20. april bliver den næste store manifestation af den internationale krigsmodstand.

I en lang række byer i Europa planlægges der manifestationer - også i København - mens en række forskellige bevægelser i USA går sammen den dag om en stormanifestation i Washington, indbefattet en March til Det Hvide Hus.

ANSWER: Den virkelige 'ondskabens akse' er krig, racisme og fattigdom

Fredskoalitionen International A.N.S.W.E.R. har flyttet sin planlagte march, der oprindeligt skulle finde sted den 27. april, til den 20. samme måned.

Den 20. april vil krigsmodstandere, arbejdere, fagforeningsfolk, organisationer for 'farvede folk', kvinder, religiøse mennesker og mange flere i gaderne over for Bush-regeringen erklære, at Bush og Co. ikke handler på deres vegne, og at de vil bekæmpe Bush-

regeringens antifolkelige og militaristiske program til fordel for monopolerne og de multinationale.

Her vil man marchere i demonstrationstog fra Det Hvide Hus til Justitsministeriet.

I en udtalelse siger A.N.S.W.E.R.:

'Denne demonstration kan ikke komme på et vigtigere tidspunkt. Vi fokuserer den politiske protest imod Bush-administrationens stadig udvidede krig mod undertrykte folk over hele verden. Bushs program repræsenterer den yderste højrefløj i 'Corporate USA' - monopolernes og de multinationales USA. Det udgør et voldsomt angreb på folks rettigheder i USA og i udlandet og et farligt angreb på miljøet.

A.N.S.W.E.R.-koalitionen afviser Bush-administrationens opportunistiske brug af tragedien den 11. september til med militære midler at forfølge allerede opstillede imperialistiske mål, samtidig med at den gennemtrumfer en indenrigspolitik, som styrker koncernernes magt, angriber borgerrettighederne og forsøger at knuse oppositionen, alt sammen på de arbejdendes bekostning.

Samtidig med at krigen og besættelsen af Afghanistan fortsætter, har Bush-regeringen sendt næsten 700 soldater til Filippinerne og øget sin støtte til den colombianske regerings forstær-

kede krig mod det colombianske folk og den israelske undertrykkelse af det palæstinensiske folk.

A.N.S.W.E.R. vil vende sig imod enhver ny krig, Bush-regeringen gennemfører, om det er i Irak, Sudan, Somalia, Iran, Nordkorea, Yemen, Indonesien eller andetsteds. Vi må ikke bare vende os imod krig og racisme hjemme - vi må fast støtte de kampe, verdens folk fører.

A.N.S.W.E.R. forlanger, at Bush-administrations krigsbudget på mere end en milliard dollars om dagen omdirigeres til at bruges til at dække menneskelige behov, arbejdspladser, uddannelse, sundhed og hjælp til de fattige.'

København: Stordemo planlægges

Initiativet Stop Terrorkrigen (tdl. Nej til krig og terror) i København er i gang med at planlægge en stor demonstration på den internationale antikrigsdag den lørdag den 20. april.

- Vi kommer til at gå flere steder gennem byen fra kl. 13 til ud på eftermiddagen - og sikre stop med taler og musik bliver Christiansborg og Rådhuspladsen, siger Dorte Grenaa fra initiativets arbejdsudvalg.

- I øjeblikket forhandler vi med politiet om ruten. Skelettet til programmet er ved at være klar, men vi vil samtidig indkalde en række organisationer i og udenfor initiativet til forhandlinger.

- Vi ønsker at sikre os, at der virkelig kommer den bredest mulige manifestation, som har plads til hele krigsmodstanden i al sin mangfoldighed: fra borgerlige pacifister og humanister til mere militante aktivister, folk fra det meste af det politiske spektrum, religiøse fredstilhængere af forskellig tro, solidaritetsorganisationer o.s.v.

- Modstanden mod krigen og dansk krigsdeltagelse er ved at blive en folkesag - og demonstrationen skulle gerne give overbevisende udtryk for det, slutter Dorte Grenaa.

En række kunstneriske kræfter har indvilliget i at stille op - og allerede nu forberedes der festlige indslag til optoget - herunder en særlig gadeteatergruppe.

Bush's meddelelse om, at '2. fase i terrorkrigen' nu er i gang, og Pentagons netop offentliggjorte atomkrigsplaner, har gjort aktionsdagen højaktuel.

'Nej til krig og terror' skifter navn til 'Stop Terrorkrigen'

Efter starten på USA's krig mod Afghanistan den 7. oktober stiftedes Nej til krig og terror/København, ved at fredsbevægelser, faglige organisationer og andre krigsmodstandere gik sammen. Den har siden stået bag en række demonstrationer, fakkelvagter, den internationale fredskonference og andre initiativer.

Efter udviklingen i krigen mod Afghanistan og Talibanregimets fald og den amerikanske regerings understregning af, at den såkaldte 'krig mod terror' vil fortsætte mod nye lande og mål, der intet har at gøre med de tragiske begivenheder den 11. september 2001 i USA, har initiativet Nej til krig og terror drøftet sit navn og grundlag.

På et stormøde den 4. marts 2002 besluttedes det at ændre navnet på organisationen til Stop Terrorkrigen. Samtidig blev der vedtaget enkelte justeringer i grundlaget, der tager sigte på, at organisationen kan fungere som en klar stemme imod den såkaldte 'krig mod terror's skiftende mål.

-Stop Terrorkrigen mener, det er vigtigt, at der eksisterer et initiativ, der kan reagere på alle udviklinger i krigen, hvor Danmark bliver stadig mere involveret, siger pressesekretær Per Fosgrau.

- De tre danske soldaters død i Afghanistan er det direkte resultat af regeringens og folketingets fejlagtige beslutning om at involvere Danmark. Initiativet forlanger, at de danske soldater trækkes ud.

- Irak er udpeget som det sandsynlige næste krigsmål for USA. Irak har intet at gøre med terrorhandlingerne den 11. september. Når vi ændrer navn, er det ikke, fordi vi ikke er modstandere af terrorisme, men fordi en bibeholdelse af navnet Nej til krig og terror kan forvirre.

- I vores grundlag understreger vi, at global retfærdighed og fattigdomsbekæmpelse, ikke krig mod fattige folk, er det bedste middel til at forhindre terror.

Se grundlaget på s. 22

Originalernes paradis

Står man uden for arbejdsmarkedet, kan man godt få det indtryk, at enhver, der er bare lidt anderledes, godt kan opgive alt om at få fast arbejde. Det var i hvert fald sådan, jeg følte det, før jeg selv kom ind på arbejdsmarkedet for snart FEM år siden.

Om det er sådan eller ikke, skal jeg lade være usagt her, men i så fald findes der enkelte "smuthuller". Ét af dem er Postterminalen i København. HTC, Postterminalen i Høje Taastrup skulle dog siges at være endnu mere udpræget i den retning, så måske er det hele Postvæsenet. Og måske i virkeligheden alle steder, hvor der er ufaglærte arbejdere. Kan der tjenes penge på deres arbejdskraft, er resten ligegyldigt.

Nogle gange kan man godt få den følelse, at de kan vore for ukritiske med, hvem de ansætter, men lad nu det ligge. De gamle originaler, der har været der i mange år, er nu meget fede indimellem.

Mikkel har jeg før nævnt i denne klumme. Han er et af "huggedyrene" – dvs. han tager næsten alt det hug (overarbejde), han kan falde over, og er ikke bleg for vagter på 16-18 timer. Så skriver han sig på listen til en dagvagt op til sin egen aftenvagt og fortsætter med natforlængelse til kl. halv fem næste morgen.

Han var på natholdet, dengang jeg selv startede derinde. Mit førstehåndsindtryk af ham var en bralderrov, der med garanti ikke havde kæreste på, endsige nogensinde havde haft det. Da jeg en dag kom til at stå ved siden af ham, var jeg ved at besvime. Han stank som en sæk lort, og sådan er det næsten hver dag. Han er dog blevet lidt bedre til at vaske sig det sidste års tid. Måske er der nogen, der har taget sig mod til at sige det til ham på en pæn og høflig måde. Bortset fra dét, og at han kan være lidt irriterende at høre på til tider, fordi han ævler hele tiden, er han nu meget flink.

Han bor stadig hjemme hos sin far i en alder af 38-39 år. Også faderen har arbejdet i PostDanmark – eller P&T, som det hed dengang, og han skulle siges at være præcis som Mikkel, bare dobbelt op. Vi har fantaseret om, hvordan de sidder hjemme i farmands stue i hver deres netundertrøje – eller Post-T-shirt og klør sig på maven og under armene konstant, mens de sidder foran fjerneren.

Forleden var den særlig slem med stanken. Han havde tjansen med et par gange i løbet af natten at gå ind i vores reoler for at samle posten ind til de andre postterminaler øst for Storebælt. Disse rum ligger øverst i reolen, så jeg kom til at stå lige under hans armhuler, når han gjorde det. Da han nærmede sig anden gang, skulle jeg "tilfældigvis" lige ind i lederburet for at hente mig en kop kaffe.

Den faste mand på lige dén tjans har også sine små særheder, men dog i langt mindre målestok. Han spiser ca. 1-2 hvidløg om dagen. Der ryger lige 5-6 fed på et halv rundtenom rugbrød på hans madpakke osv. Dette kan også lugtes på flere meters afstand.

Der er masser af originaler på Postterminalen, og som sagt: Så længe der kan tjenes penge på deres arbejdskraft, er det o.k. Men hvis ikke, kan de meget vel ryge ud af vagten.

Dette skete for en transvestit, vi havde ansat derinde for et par år siden, og som havde været der i mange år. Han (eller hun) var også i besiddelse af en total mangel på situationsfornemmelse, så til sidst skulle der ingenting til, før folk blev irriterede på "hende". En dag blev det for meget for en af mine kolleger, der røg ind i lederburet – uden dog at vide, at det var dråben, der fik dem til at fyre hende for "samarbejdsvanskeligheder". Altså. Hun udgjorde en hindring for den daglige arbejdsgang, og dermed var det ud.

plp

Halfdan Rasmussen

Halfdan Rasmussen blev født 29/1 1915 i København som søn af chauffør Halfdan Wedel Rasmussen og hustru Hilda Augusta Johansdotter. Udgået fra kommuneskole i København, Roskilde Arbejderhøjskole og Den internationale højskole i Helsingør. Som ung medlem af DSU, Antifascistisk Kampforbund og den anarkosyndikalistiske bevægelse. Bidrog væsentligt til den illegale modstandsdrift. Var senere partiløs, men medlem af Folkebevægelsen mod EF-Unionen, Amnesty International mv.

Definitioner

- En soldat er en fhv. civilist der uddannes til at optræde uciviliseret for at bevare civilisationen.
- En menig soldat er en soldat undergivet en foresat.
- En foresat er en højere befalingsmand med en lavere moral.
- En lav moral er forudsætningen for en god soldat.
- En god soldat er en soldat uden personlighed.
- En soldat uden personlighed er en mand uden overbevisning.
- En mand uden bevidsthed er ikke meget bevendt.
- En mand der ikke er meget bevendt er ikke meget anvendelig.
- En uanvendelig mand er ikke nogen mand.
- En mand der ikke er nogen mand kan ikke bruges til noget.
- En mand der ikke kan bruges til noget må bruges til noget andet.
- En mand der ikke kan bruges til andet kan altid bruges som soldat.
- En soldat er en dresseret civilist der forsvaret sig mod et angreb.
- Angreb er det bedste forsvar.
- Det man angriber kaldes fjenden.
- Fjenden består af fjendtlige soldater.
- Fjendtlige soldater angriber altid uprovokeret.
- Uprovokerede angreb kræver omgående gengældelse.
- Omgående gengældelse gengældes omgående af fjenden.
- Når fjenden kapitulerer har man fred.
- Freden må forsvares.
- Det er militært forsvarligt at angribe fjenden.
- Fjenden er fej.
- Vore soldater er tapre.
- Tapre soldater kaldes helte.
- Tordenskjold var en helt . . .

Hvor fanden er mine tændstikker?

Rasmussen 1915-2002

Hans lyriske ungdom faldt sammen med besættelsen. Krigen, døden og kampen mod nazismen som en kamp for livet, af respekt for livet, var temaet for en lang række digte under og ikke mindst i årene efter krigen. Alle de 'alvorlige digte', som han senere selv påstod han var den eneste, der læste. Det er digtning i slægt med den unge døde modstandsdigter Morten Nielsen, som han skrev et smukt mindedig om. Arrede og sjælemærkede digte fra en krigsgeneration.

Men denne gravalvorlige lyriker opnåede at blive sin generations største lyriske humorist og med sine vissevassevers og børnerim tage et sprogligt kvantespring frem i tiden. Et digt som Definitioners sproglek med mening placerer ham som en stamfader til en Benny Andersens og en senere generations sprogekspllosioner, som en sproglig tryllekunstner for børn, unge, voksne og gamle.

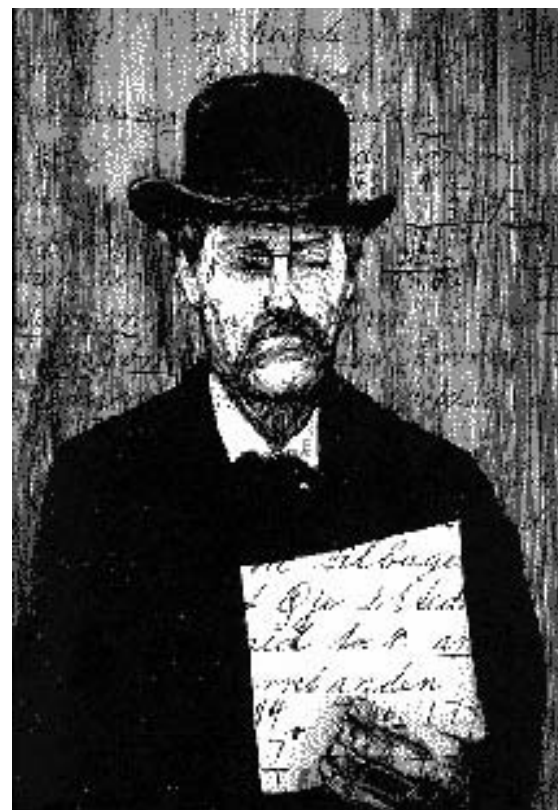
Nu er han død, 87 år. I et halvt århundrede var han en institution, der fremkaldte både fryd og omtanke. 50'erne, 60'ernes og senere årtiers børn kom til at elske ham, for hans vers blev en del af deres univers (eller var det omvendt: Han univers blev til deres vers) og gjorde det i al fald sjovere og større. Derfor vil han vil blive husket og elsket længe. De bedste af hans digte og vers har slidstyrke til mindst et par børnegenerationer endnu.

Hans ven og kongeniale illustratør Ib Spang Olsen siger ved hans død til Politiken:

- Uretfærdigt nok har han rigtig fået anerkendelse for, hvad han har gjort for det danske sprog. Hans udgangspunkt var hele tiden sproget, og han var aldrig pjattet. Der var alvor bag. Mange børn har fået en kvalitetssans, og så må man heller ikke glemme, at han i sit arbejde beregnet for børn altid formåede at videregive venlighed, positivitet og livsglæde. Han var altid på de undertryktes side, siger Ib Spang Olsen, der ikke mindst illustrerede 'Halfdan ABC'. Han skabte også tegninger til Halfdan Rasmussens bog 'Børnerim' - efter Ib Spang Olsens mening den bog, som alle med interesse for denne store digter først bør kaste sig over.

Halfdan Rasmussen var altid på de undertryktes side. Ikke mindst dét er til hans ros som folkedigter.

Han fandt sine tændstikker og tændte os en herlig ordfakkel ...

Og det var lærer Ørnebjerg

Og det var din lærer hr. Ørnebjerg som aldrig talte ned til en dværg og gerne fortalte om kæmper så små at de næppe var til at få øje på.

Og han kunne mer end sin ABC for han kunne lege og slå med sne og lærte os mer om at tro på os selv end om de vi sku glemme alligevel.

Og han kunne mer end sit Fadervor for han ku forstå hvad kun få forstår at større end kæmper i afgrund og dal er en dværg på en kvist på en femtesal.

Billede og tekst fra Halfdan Rasmussens sidste digtsamling: 'og det var det.'

Udgivet ved 85 års-dagen januar 2000

Mujaheddin:**Danskerne lokket i en dødsfælde**

Den officielle dansk-tyske version af de danske og tyske soldaters død i en eksplosion ved en 'oprydningsaktion' i Kabul bestrides af mujaheddin (Taliban)-kilder, der siger, at de allierede soldater (som er legitime krigsmål sammen med amerikanerne, ifølge deres opfattelse) blev lokket i en dødsfælde.

I en specialrapport fra Kabul offentliggjort i går på den Taliban-venlige hjemmeside www.azzam.com bestrides den officielle tyske version, der betegner dødsfaldene som en 'ulykke ved et ammunitionsdepot beliggende i selve Kabul'.

Rapporten lyder i sin helhed:

KABUL (Specialrapport): Tidligt onsdag den 6 marts 2002 hældte mujaheddinerne fængkrudt i og anbragte en samling granathylstre i et hus i Kabul. Da sprængladningerne var parate, informerede en afghaner med sympati for mujaheddinerne den nærmeste afdeling vestlige tropper, at granathylstre var blevet fundet i et hus. Tyske og danske tropper hastede til stedet og forsøgte, da de følte, at der kunne være

tale om en bombefælde, intelligent at gøre dem uskadelige på afstand. Deres intelligens var imidlertid ikke nok til at frelse dem, og sprængemnerne blev detoneret ved fjernstyring.

Granathylstrene var blevet fastgjort til en hovedladning af kraftige sprængemner nær indgangen til huset, således at når hylstrene eksploderede, udløste de også de konventionelle sprængladninger nær porten. Dette førte derpå til en massiv eksplosion, som ramte de hjælpeløse korsfarere fra alle sider og dræbte alle inden for en afstand af 50 meter fra eksplosionens centrum.

For ikke at give fjenden kredit for denne operation udsendte det tyske forsvarsministerium en falsk udtalelse, som hævdede, at soldaterne blev dræbt ved en ulykke ved et ammunitionsdepot inden i Kabul by, mens de forsøgte at detonere nogle SA-3-antiluftmissiler. En sådan erklæring er en hån mod almindelig sund fornuft, fordi det er velkendt, at (1) svært skyts ikke demonteres inde i byer, men bedst ude på landet, og (2) svært skyts ikke deto-

neres ved ammunitionsdepoter, fordi det rummer en stor eksplosionsfare."

En dansk-tysk kommission er ned-sat for at undersøge 'ulykken'.

Situationen i Afghanistans hovedstad er ikke sikker for nogen udlændinge, selvom byen vrimler af soldater fra Nordalliancen og multinationale 'fredsbevarende styrker' - som har til specialopgave at beskytte den amerikansk-indsatte regeringsleder Karzai.

Der har været rapporteret om en række tilfælde af sabotage, hvad der understreger, at de kræfter, der ønsker de udenlandske tropper og Karzai-regeringen væk, ikke er slået endegyldigt. Det er også baggrunden for de stærke krav om forøgelse af antallet af udenlandske tropper.

Nu deltager amerikanske tropper direkte i en landkrig, og de 'fredsbevarende styrker' rammes af attentater. Det kan have aftegningerne af modstanden mod de sovjetiske invasionsstyrker, som varede i ti år - og endte med sovjetisk nederlag. -pp

Afghanistankrig og 'Operation Anaconda'

Det skulle være en ren 'oprydningsaktion', et veltilrettelagt, massivt og pludseligt slag mod en sidste lomme af talibankrigere i Gardez-området, 150 km. fra Kabul og tæt op til den pakistanske grænse. Et par dage højst, mente den amerikanske overkommando. Men alting 'gik galt'.

På trods af massive bombardementer hele vejen igennem udeblev de endelige sejrsmeldinger. Der kom rapporter om nedskudte helikoptere og dræbte amerikanske og afghanske soldater i operationen, hvor og så 'allierede' fly og specialtropper, indbefattet danske, har indgået.

Men fredag i sidste uge meddelte den amerikanske krigsminister Rumsfeld, at slaget ville være afsluttet i løbet af weekenden efter at hundredvis af mujaheddiner (Al Qaeda/Taliban) skulle være blevet dræbt ved massive bombardementer, der også har omfattet

brug af helt nyudviklede bomber med sprængkraft som små atombomber.

Søndag annoncerede det amerikanske militær pludseligt, at 400 amerikanske tropper var trukket ud af slaget.

- Vi trækker 400 af vores styrker tilbage, og jeg tvivler på, om der vil komme andre i stedet, sagde en amerikansk militærtalsmand.

På spørgsmålet om det betød afslutningen på USA's deltagelse i det otte dage lange slag, svarede en anden talsmand, major Bryan Hilferty:

- I denne konkrete fase er svaret ja!

Mujaheddinerne siger, at 'Operation Anaconda' er indstillet, fordi de har taget 18 amerikanere til fange, heriblandt mindst to højtstående officerer. De påstår også, at USA har tilbudt forhandlinger med henblik på en aftale omkring disse fanger.

De vestlige medier har også rapporteret om modsætninger og splittelser

blandt USA's afghanske lejetropper og allierede. Karzais interim-regering sendte 1.000 hovedsageligt tadsjikiske regeringstropper af sted for at styrke den amerikanske operation, hvilket førte til store stridigheder blandt de pro-amerikanske afghanske lejetropper.

Det er en kendsgerning, at USA har fået store skrammer i slaget ved Gardez. Det 'største slag' i Afghanistankrigen - der allerede nu er USA's længste krig siden Vietnam - fik ikke en klar amerikansk sejerherre. Tværtimod vil det stimulere den væbnede modstand overalt i Afghanistan.

Allerede ved tilbagetrækningen fra Kabul og andre byer i november meddelte Taliban-styrkerne, at man ville 'overvintre' og genoptage krigen som guerillakrig til foråret. Øgede guerillaaktiviteter over hele landet, indbefattet hovedstaden Kabul, viser, at det ikke var tom snak. - pp

Flere internationale tropper til afghansk hængedynd

Amerikansk Navy Seal

EU's udsending i Afghanistan, den tyske diplomat Klaus Peter Klaiber, anbefaler, at den "internationale" besættelsehær (officielt kaldet fredsstyrke) i Afghanistan øges kraftigt. Flere soldater til det afghanske hængedynd.

'Fredsstyrken' (i FN-regi), som de danske mineryddere er en del af, er en styrke oprettet specielt for at værne den amerikanske indsatte Hamid Karzai og hans administration. Mujaheddinerne (Taliban m.fl., som nu har antaget deres 'gamle' betegnelse, bl.a. brugt under kampen mod den sovjetiske besættelse) er nu begyndt at gennemføre guerillakrigsaktioner også i Kabul. Karzai trues også af sine medministre, klanhøvdingene fra Den Nordlige Alliance. Der er ikke blevet etableret en centraladministration uden for det 'FN'-beskyttede Kabul. Karzai har ofte forlangt en udvidelse af sin beskyttelsehær til andre byer og provinser for at stabilisere sit regime.

'Fredsstyrken' er under tysk militær kommando - men koordinerer selvfølgelig med den virkelige militære magthaver i Afghanistan, den amerikanske overkommando. Den er også en del af EU's nye militære udrykningspolitik, og de danske og tyske minerydderes død blev da også af EU's udenrigskommissær Chris Patten fremdraget som et eksempel på EU's nye internationale rolle. De dage er forbi, da Europas udenrigspolitik udelukkende bestod i at finansiere andres indsats, sagde han:

- Mens europæiske soldater gør deres arbejde i Afghanistan med fare for at miste livet, er vi fra europæisk side involveret i *nationbuilding* i Afghanistan.

I stedet for at konkurrere med USA skal EU 'koncentrere sig om at forbedre og professionalisere det bidrag, vi allerede giver', sagde Patten.

Hvad er egentlig de danske Afghanistan-fareres status?

Er de dele af en EU-styrke (som EU mener), af en amerikansk ledet styrke, af en NATO-styrke, en Karzai-styrke, en FN-styrke - eller hvad?

Den amerikanske præsident er ikke i tvivl. I sit kondolencebrev til statsminister Fogh Rasmussen, der sendte de døde soldater af sted, og siden har været dybt bedrøbet, skrev George Bush: *'Fortæl venligst de sårede soldater og familierne til dem, der mistede deres liv, at USA er dybt taknemmelig for deres offer.'*

Udover flere soldater her og nu mener EU's udsending, at det er nødvendigt, at EU-lande fortsætter med at bidrage med soldater til ISAF-styrkerne, når det nuværende EU-mandat udløber til maj. Det er ifølge Klaiber nødvendigt med en fortsat kraftig vestlig (læs: amerikansk ledet og kontrolleret) militær tilstedeværelse for at lægge pres på parterne og sikre, at alliancen mellem forskellige etniske grupper og partier, der sidder i den midlertidige regering, holder.

Den militære besættelse af og kontrollen med den politiske udvikling i Afghanistan skal bevares, så de amerikanske olie-interesser m.m. i området sikres, med fuld opbakning og aktiv militær støtte fra EU, proklamerer altså EU's udsending i Afghanistan. Det sker bl.a. for at forhindre, at andre lande i regionen, såsom Pakistan, får indflydelse på udviklingen i Pakistan, forklarer han.

Målet er ikke at sikre et frit og uafhængigt Afghanistan, men USA's magt - og EU en del af kagen.

Fordobling af dansk international styrke

Mens danske soldater nu deltager direkte i krigshandlinger på USA's side i Afghanistan, oplyser den danske krigsminister (kaldet forsvarsminister) Svend Aage Jensby, at forsvarsbudgettet skal forøges mærkbart, så endnu flere danske soldater kan deltage i såkaldte "internationale missioner".

Der er et område, som er totalt fredet for nedskæringskniven under den ny højreregering: militæret. Det næste forsvarsforlig skal indeholde stigninger i militæruddgifterne, slår krigsministeren fast, bl.a. til en udvidelse af antallet af soldater inden for Jægerkorpsen og Frømandskorpsen, der på nuværende tidspunkt deltager aktivt i USA krig i Afghanistan. Det er en udvidelse, som skal sikre, at de to korps kan være udsendt på "mission" i længere tid, end tilfældet

er i dag.

I alt skal den danske internationale styrke fordobles, så Danmark permanent kan have mellem 1.500 og 2.000 soldater udstationeret i udlandet i diverse internationale missioner. Det er, hvad både USA og NATO efterlyser. Hvis Europa ikke lytter, bliver gabet mellem Europa og USA større og større, og en afkobling mellem USA og Europa er ikke i dansk interesse, påstår Svend Aage Jensby.

Socialdemokratiet er (som man kunne forvente) åben for en diskussion af yderligere bevillinger til det danske militær, selvom der ikke er tale om et "forhåndsløfte" om at sige ja til øgede militæruddgifter, oplyser den socialdemokratiske militærpolitiske (forsvarspolitiske) ordfører Per Kaalund.

USA forbereder at bruge atomvåben - STOP THE CRAZY MAN!

Mens der i Afghanistan bliver brugt nye bomber, der næsten har atombombestyrke, har den amerikanske præsident George W. Bush beordret USA's militær til at udarbejde konkrete planer for *first strike*-slag med atomvåben mod mindst syv lande.

Landene, som topper USA's hitliste som atombombemål, er Kina, Rusland, Irak, Nordkorea, Iran, Libyen og Syrien. Det er dem, som nævnes i en hemmeligstemplet Pentagon-rapport, som avisen Los Angeles Times citerer fra lørdag.

USA's vigtigste fjender er altså de to stormagter Rusland og Kina, som man officielt er blevet gode venner med - især med Putins Rusland - men som også er konkurrenter og rivaler på globalt plan, ikke mindst i kampen om oli-

en i Centralasien og Kaukasus. Og det er de tre lande, den fundamentalistiske krigshøvding Bush betegner som 'ondskabens akse': Irak, Nordkorea og Iran. Og endelig et par andre stater, der også findes på superslyngelstatens hitliste over 'slyngelstater'.

Rapporten siger, at våbnene kan bruges i tre tilfælde:

1. "Mod mål, som er i stand til at modstå ikke-atomare angreb."

2. "Som svar på et angreb med atomvåben, biologiske eller kemiske våben."

3. "I tilfælde af en overraskende militær udvikling."

Kort sagt planlægger USA at slå til med atomvåben i stort set enhver tænkelig militær situation. Pentagon skal ifølge rapporten være klar til at bruge

atomvåben i den israelsk-palæstinensiske konflikt, i en krig mellem Kina og Taiwan, eller 'hvis Nordkorea angriber Sydkorea'. Atomvåben kan også komme på tale i tilfælde af, at Irak eller et andet naboland angriber Israel.

Det er således - ligesom terrorkrigs-konceptet - en fælles amerikansk/israelsk militær strategi.

Det amerikanske militær er samtidig af Bush blevet bedt om at bygge mindre atomvåben til brug i særlige kamp-situationer, fremgår det af rapporten, der blev fremsendt til den amerikanske kongres i januar måned.

Afsløringen af den hemmeligstemplede rapport sender chokbølger gennem verden:

STOP THE CRAZY MAN!

Fra Oslo til Rom:

Udrykning for palæstinenserne

De israelske drab på palæstinensisk ambulancepersonale under massakren på civile palæstinensere i de seneste dage er blevet for meget for deres norske kolleger:

Med hylende sirener markerer de norske ambulancechauffører deres afsky over for angrebene på sundheds-personalet i de besatte områder. 15 ambulancer omringede lørdag formiddag den israelske ambassade i Oslo.

konflikt. Det, vi reagerer på, er de

Den israelske besættelsesmagt tilside-sætter åbenlyst international lov både om beskyttelse af civile og af sundhedsarbejdere og deres virksomhed. Torsdag aften blev to ambulancelæger, fra FN og fra Palæstinensisk Røde Halvmåne (PRCS), dræbt af israelske styrker i byen Tulkarem på Vestbredden. Tre andre sundhedsarbejdere blev såret. Fredag morgen blev endnu en palæstinensisk ambulancelæge dræbt og en anden såret, denne gang i Gaza-striben.

De norske ambulancechauffører rettede et åbent brev til den israelske ambassade, hvor de giver udtryk for deres chok og bestyrtelse over, at israelske soldater beskyder og gennemhuller uniformerede ambulancer under arbejdet.

Israel forsøger at bortforklare de åbenlyse forbrydelser ved at hævde, at ambu-

lancerne bliver brugt til våbensmugling. Det er af mange uafhængige kilder fra FN og blandt journalister tilbagevist som opspind.

I Rom rykkede 100.000 mennesker ud lørdag den 9. marts i en solidaritetsmanifestation for intifadaen - den største, der overhovedet har været i noget vestligt land - trods silende regn og Berlusconi's boykot. Solidariteten med palæstinenserne vokser dag for dag.

Korea:

Storstrejke mod privatisering

Da den amerikanske præsident Bush ankom til Sydkorea som en led i hans Asien-besøg for at befæste allianceerne med reaktionære pro-amerikanske regimer i regionen og ophidse til krig mod 'ondskabens akse' (Nordkorea, Iran og Irak), blev han mødt af omfattende demonstrationer og protester. De folkelige protester mod den amerikanske militære besættelse af Sydkorea og kravet om amerikansk tilbagetrækning og en fredelig genforening af de to Korea'er er blevet stadig stærkere i et Sydkorea, som er plaget af økonomisk krise og nyliberal raseringspolitik.

Den 25. februar gik 130.000 arbejdere i den offentlige sektor i strejke i protest mod

videreførelsen af den storstilede privatiseringspolitik, som er en del af IMF's krav til omstrukturering af den sydkoreanske økonomi efter det økonomiske krak i 1997. Den koreanske regering er nu i færd med at sælge ud af den nationale industris mest centrale grene, indbefattet jernbaner, gas og elektricitet. Som resultat heraf forventes 30.000 arbejdere at blive fyret.

Den koreanske regering bebudede, at den ville slå hårdt ned på strejken, som organiseres af KPSU - føderationen af transportarbejdere og offentligt ansatte.

Allerede efter et par dages strejke gav arbejdsgiverne en række væsentlige indrømmelser til jernbanearbejderne – uden dog at opgive den generelle privatiseringspolitik. Det fik jernbanearbejderne til at indstille deres del af strejken, men det fik ikke strejken blandt de øvrige offentligt ansatte til at gå i stykker. Til gengæld begyndte repressionen: En række af jernbanearbejdernes faglige ledere blev arresteret, senere arresteredes to ledere af gasværksarbejdernes fagforening, og politiet søgte arrestordre over en lang række andre fagforeningsfolk, som står i spidsen for strejken i Sydkorea, som er kendt 'ulovlig'. 17 fagforeningsledere er fængslet - og titusinder af arbejdere strejker fortsat.

10.000 betjente er sat ind i jagten på de strejkende. Der er en eftersøgning i gang på alle landets moteller. Politiet har bedt ministeriet om at lukke kraftværksarbejdernes hjemmeside.

Politiets klapjagt har medført, at tusindvis af aktionerende arbejdere er gået 'under jorden'.

Det statslige elselskab er begyndt at hyre skruibrækkere til erstatning af 5.000 strejkende arbejdere, hvoraf en del er blevet fyret.

De sydkoreanske arbejderes strejke undertrykkes groft og har brug for stærk international solidaritet.

'Miraklet', der kollapsede og blev til IMF-model

I årtier blev Sydkorea fremhævet som et økonomisk 'mirakel', en frontløber blandt de sydøstasiatiske 'tigerøkonomier'. Da økonomien kollapsede, trådte IMF ind med betydelige lån og forlangte til gengæld en 'restrukturering' af hele økonomien: det vil sige omfattende privatisering, fyringer af arbejdere og forværrede arbejdsbetingelser og levevilkår for flertallet af sydkoreanere. I august 2001 betalte Sydkorea det sidste afdrag på lånet fra IMF, og hele operationen blev erklæret for en gigantisk succes.

IMF erklærede, at *'det tætte samarbejde mellem Korea og IMF har været eksemplarisk ... og tjener som eksempel for andre lande'*. For sydkoreanske og udenlandske kapitalister har succesen været der: Deres profitter er blevet sikret. For almindelige mennesker har omstruktureringen været en katastrofe, som bare fortsætter og fortsætter.

I dag er Sydkorea verdens mest forgældede land i form af kortsigtede lån. Det er det syvendemest gældsatte land overhovedet. Statsgælden er astronomisk som følge af låntagning til omstrukturingsprocessen. Og millioner af arbejdere er blevet fyrede, lønningerne er faldet drastisk - fattigdommen og uligheden er eksploderet. Det er, hvad IMF betegner som en succes og en 'model til efterfølgelse'.

Følgerne af de allerede gennemførte privatiseringer af den offentlige sektor har været omfattende og ødelæggende, og ikke bare for ansættelser og lønninger, men fordi de har forringet befolkningens adgang til basale serviceydelser. Offentlige virksomheder i

stort tal blev solgt til udenlandsk kapital, såsom de internationalt kendte nøglevirksomheder POSCO, Korea Telecom og Korea Electricity. Privatiseringerne har ført til øget udbytning af de arbejdende og til stærkt stigende priser på (offentlige) serviceydelser.

I dag er Sydkorea mere gældsatt end nogensinde før, mens udenlandsk kapital ejer stadig større dele. Med liberaliseringen af kapitalmarkederne fordobledes den udenlandske aktieandel fra 14,6 til 30,1 pct. fra 1997 til 2000. Svage offentlige virksomheder, ligesom en række banker, blev pumpet op for offentlige midler - og derpå afhændet til udenlandsk kapital til udsalgspris.

Kim DaeYong-regeringen har gjort forsøget på at tiltrække udenlandske investeringer til omdrejningspunktet i den økonomiske politik. Det er også IMF's program: udsalg af de nationale værdier. Den finansielle sektor og den store bilindustri er overtaget af udlandet. Japan har sat sig på IT og elektronik-sektoren. Også inden for sværindustrien og olieindustrien er den udenlandske kapital begyndt at dominere.

Ifølge beregninger fra det koreanske LO, KCTU, er der fire millioner arbejdsløse (ca. 20 pct.). Over halvdelen af arbejdsstyrken er løsarbejdere uden faglige rettigheder. Og reallønnen er sunket drastisk - i krisens første år med mere end 10 pct. Samtidig er arbejdsintensiteten blevet skruet voldsomt op og arbejdstiden forlænget ...

Det er den 'koreanske genoplivning' - og nu strejker den offentlige sektors arbejdere mod yderligere privatiseringer af kerneområder.

De søger støtte fra deres klassefæller i hele verden.

-ko

Vi må støtte palæstinenserne meget mere

Af Holger Graversen

Det tidligere socialdemokratiske folketingsmedlem Holger Graversen holdt følgende tale ved solidaritetsdemonstrationen med palæstinenserne i Århus den 8. marts.

Siden krigsforbryderen Sharon provokerede med sit besøg på Tempelberget for ca. halvandet år siden, har Israel brutalt dræbt og lemlæstet flere tusinde civile palæstinensere, langt de fleste børn og unge i de besatte områder Gaza og Vestbredden.

Både jeg og I, der står her i dag, er både rystede og rasende over, hvor utroligt passivt resten af verden har været tilskuere til de israelske massakrer, begået med moderne USA-krigsmaskineri. USA og den vestlige verden har imens haft travlt med at kæmpe for menneskerettigheder og mod terrorisme andre steder i verden, og krigsforbryderen Sharon fordømmer terror og er besat af at bekæmpe den.

Hykleriet kender ingen grænser! Jeg tager naturligvis også afstand fra og fordømmer terror mod civile, uanset hvem der begår den. Men har Israel og USA ikke selv skabt terrorismen gennem en hyklerisk og uretfærdig politik? Er den værste terrorist ikke Israel selv? Dette er en paradoksal sandhed. Israel har endog sat terroren i system og gjort den til statsterror.

For er det ikke terror, at en besættelsesmagt brutalt forsøger at nedkæmpe en forståelig modstand mod besættelsesmagtens militær og politi? Er det ikke terror at lade israelere bosætte sig på de besatte palæstinensers jord? Er det ikke terror at fængsle uden dom og udøve tortur i israelske fængsler? Er det ikke terror at udsulte og forarme et besat folk ved indespærring i byer, landsbyer og flygtningelejre? Og er det ikke terror at nedrive boliger og ødelægge olivenfelter som kollektiv afstraffelse?

Heldigvis fordømmer også mange israelere Israels brutale fremfærd, og de fleste af os har fortsat medynk med det jødiske folk pga. nazisternes udryddelse af seks millioner jøder fra ca.

1935 til 1945. Men det er jo netop derfor, vi er så frustrerede og meget vrede over den brutale og umenneskelige handling, staten Israel med USA's hjælp nu giver et andet folk, palæstinenserne.

Jeg forstår det ikke, og er rasende over, at det flertal af jøder, der valgte den nuværende israelske regering med Sharon i spidsen, INTET har lært af den grusomme handling, de selv, deres forældre eller bedsteforældre var udsat for.

Vi danskere her på pladsen og heldigvis flere og flere andre er rasende, men hvor meget større grund har palæstinenserne ikke til at blive rasende - desperat rasende?

Danskerne led selv under fem års besættelse, og gjorde naturligvis større og større modstand mod besættelsesmagten. Men danskernes lidelser var intet at regne i forhold til det palæstinensiske folks lidelser siden 1948, først med fordrivelsen fra egen jord og fra 1967 med besættelsen af det landområde, vi alle igennem FN tildelte palæstinenserne i 1947, Gaza og Vestbredden med Østjerusalem.

Palæstinenserne i landflygtighed har lidt hårdt i de flygtningelejre, de har været henvist til, og palæstinenserne i de besatte områder har lidt under en ydmygende og uretfærdig behandling, som jeg selv har været vidne til under et besøg i januar 1988. Og især i de sidste halvandet år har man så været udsat for en veludrustet hærs morderiske fremfærd med drab og lemlæstelse af tusindvis af især børn og unge. Hertil kommer mange tusinde, der har taget ubodelig psykiske skade af terroren, frygten og udsultningen.

Hvorfor vil USA og vesten ikke forstå, at vi har moralsk pligt til at stoppe Israel, og moralsk pligt til at give palæstinenserne deres egen uafhængige og levedygtige stat?

Da USA og Bush indledte kampen mod terroren sidste efterår, lovede Bush en palæstinensisk stat, men også dette var hykleri for at opnå støtte til terrorbekæmpelsen fra de arabiske sta-

ter. Ret hurtigt lod han blot Sharon fortsætte sin morderiske fremfærd.

Arabiske lande og EU har nu presset USA, og så sent som i dag oplystes at USA vil gribe ind i konflikten. Vi kan håbe det bedste, men jeg tvivler desværre på, at USA har mod til at skaffe en retfærdig løsning. Det bliver nok højst en genfremstættelse af Clintons forslag, som hverken giver en retfærdig løsning eller en levedygtig stat.

Hverken den nye danske udenrigsminister Per Stig Møller eller det meste af dansk presse har forstået, at Clintons såkaldte tilbud til palæstinenserne var en hadegave til Arafat. Nemlig en opsplittet stat i enklaver, adskilt af bosættelser og israelske militærbase og veje for bosætterne. Og hvad med Jerusalem, vandfordelingen og de palæstinensiske flygtnings ret til at vende hjem?

Saudi Arabien har også stillet et relevant forslag om land for fred, at Israel trækker sig ud af hele det besatte område imod at blive anerkendt af de arabiske stater. Men der er intet nyt heri, det står jo i FN's resolutioner 242 og 338 fra 1967. Og det bliver aldrig til noget med Sharon ved roret. Han VIL ikke forhandle, og han VIL ikke give land for fred.

Men vi MÅ ikke give op, vi MÅ støtte palæstinenserne meget mere i den ulige, men retfærdige kamp.

Tak til alle jer, der mødte op her i dag, det er en god måde at vise solidaritet på, og jeg håber, der vil brede sig en massiv folkelig modstand mod Israel i alle lande.

En anden måde at vise det på vil være en omfattende boykot af Israel, af israelske varer, rejser, kultur og sports-samkvem m.m.

Jeg håber, I går foran. Tak, fordi I kom, tak til arrangørerne, og tak for ordet.

Frigiv Hamma Hammami og hans kammerater!

Hamma Hammami, talsmand for Tunesiens Kommunistiske Arbejderparti (PCOT), sidder sammen med kammeraterne Abdeljabbar Madouri og Samir Taamallah nu fængslet, efter at retten i Tunis d. 2. februar stadfæstede dommen på 9 år og 3 måneders fængsel, der in absentia blev afsagt overdem i juli 1999. Abdeljabbar Madouri fik endda lagt to år oveni. Deres "forbrydelse": medlemskab af PCOT.

Hamma Hammami, Abdeljabbar Madouri og Samir Taamallah mødte den 2. februar for retten i Tunesien for genoptagelse af sagen, de var dømt for in absentia i juli 1999. Det blev en reprise, både hvad angår retsfarven og domsafsigelsen.

Anklagen gik dengang som nu ud på medlemskab af en "ikke regerings-godkendt" organisation, nærmere bestemt Tunesiens Kommunistiske Arbejderparti (PCOT). Dommen de tiltalte fik i 1999 lød på ni år og tre måneders fængsel for illegal virksomhed.

Allerede dengang protesterede Amnesty International og mange andre mod den farceagtige retssag og krævede, at dommen blev annulleret. Amnesty International anser mændene som samvittighedsfanger, da de aldrig har brugt eller opfordret til brug af vold, udtalte AI.

Hamma Hammami valgte illegalitet frem for fængsel og tortur, som han tidligere har måttet gennemleve flere gange. Efter at kammerat Hamma Hammami blev dømt til otte års fængsel i 1994, blev han udsat for mishandling og grov tortur. Efter en omfattende international protestkampagne blev han løsladt den 6. november 1995. Han er fortsat kraftig mærket af torturen, han blev udsat for.

Ind og ud af fængsel i 30 år

Hamma Hammami blev første gang arresteret for 30 år siden, i februar 1972, dengang Habib Bourguiba var præsident. Hammami og tusindvis af andre har været ofre for undertrykkelse, som er fortsat, efter at præsident Ben Ali tog magten i 1987.

Hammami og hans kamerater har

de sidste fire år levet under jorden. I denne tid har han kæmpet for demokratiske rettigheder og for at rejse opinionen og organisere til kamp mod regimet. Han nåede at publicere en række artikler under pseudonym i aviser, som lå udenfor regeringens kontrol. Hamma gav også flere interview til udenlandske blade og radiostationer og anses for at være en svært farlig mand for regimet. Hans kone, Radhia Nasroui, som er en kendt advokat, og familiens barn har været udsat for årelang forfølgelse. Hendes advokatkontor er sat i brand, og hun har også været fængslet. Amnesty har også været engageret i hendes sag.

"De tunesiske myndigheder må straks og betingelsesløst løslade de fire medlemmer af Tunesiens Kommunistiske Arbejderparti, som blev arresteret og fængslet lørdag den 2. februar 2002," kræver Amnesty. Tre af de fire blev idømt strenge fængselsstraffe i, hvad en observatør for Amnesty beskrev som en "retsparodi". Den fjerde blev arresteret efter retsforhandlingerne.

De tiltalte, forsvarsadvokater og internationale observatører måtte vente det meste af formiddagen, da retssalen pludselig blev fyldt med dusinvis af politifolk. Seks politibetjente fjernede de tiltalte med magt lidt før klokken 14, uden at der blev givet nogen forklaring. Både forsvarerne og folk som stod rundt om blev skubbet væk på en måde, så at mange faldt på gulvet. Politiet gav derefter ordre til, at lokalet skulle tømmes. De tiltalte blev taget med til et ukendt sted.

Da retten blev sat på ny klokken 17, var bare to af de tiltalte til stede. Ingen kunne sige, hvor Abdeljabbar Madouri befandt sig, og mistanken om, at han er blevet mishandlet, er styrket. I løbet af få minutter stadfæstede retten dommen på ni år og tre måneders fængsel for Hamma Hammami og Samir Taamallah, mens Abdeljabbar Madouri fik to år lagt til og dermed en dom på mere end elleve år. De tiltalte blev derefter umiddelbart sat i varetægt. De tiltaltes

rettigheder blev totalt tilsidesat under retssagen, stadig ifølge Amnesty. Hverken de tiltalte eller deres forsvarere fik lov til at ytre sig under processen.

Ammar Amroussia, et påstået medlem av PCOT, som var tilhører i retten, blev arresteret straks efter retssagen. Der er rapporteret om en række episoder af politibrutalitet. En udenlandsk journalist blev angrebet af politiet og fik kameraet ødelagt. Mindst to tilhængere af "ikke godkendte" politiske partier blev overfaldet og endte på sygehus.

Tæt ved 1.000 politiske fanger, de fleste samvittighedsfanger, holdes bag lås og slå i dagens Tunesien. Amnesty udtrykker stærk bekymring over, at situationen bare ser ud til og forværre sig, og knytter den massive undertrykkelse til den internationale kampagne mod terrorismen. - De tunesiske myndigheder bruger "krigen mod terrorisme" i kølvandet på 11. september til at retfærdiggøre vedvarende undertrykkelse af alle afvigende meninger over hele det politiske spektrum. Den internationale opinion og beslutningstagerne må ikke lade de tunesiske myndigheder krænke menneskerettighederne i ly "antiterrorist-tiltag", slår organisationen fast.

Omtrent samtidig med retsfarven mødtes EU og Tunesien til rådsmøde, hvor det blev slået fast, at EU har et "udmærket" samarbejde med Tunesien. Dette skete til trods for gentagne opfordringer fra menneskerettighedsorganisationer om, at EU umiddelbart må håndhæve den bindende menneskerettighedsklausul, som var en væsentlig bestanddel af associeringsaftalen, der blev indgået mellem EU og Tunesien i 1995.

Amnesty kritiserer i skarpe vendinger EU for ikke at følge op på denne klausul.

Af Revolusjon, Norge

KPiD:

Universitetslærere er arbejdere

'Intellektuelle i alle lande, forén jer!'

Karl Marx' og Friedrich Engels' gamle parole trænger til fornyelse, mener KPiD, der på en ekstraordinær kongres i weekenden vedtog et nyt program, hvor et hovedpunkt var en 'fornyelse af klasseanalysen'.

Dér fandt man ud af at sløjfe den marxistisk-leninistiske bestemmelse af de intellektuelle som et særligt socialt lag, som i alle samfundsformationer tjener den herskende klasse, og i stedet integrere dele af dette lag i arbejderklassen. Om ikke i virkeligheden, så i 'analysen'.

Altså: Universitetslærere er arbejdere. F.eks.

Eller som Lisbet Brabæk fra programudvalget forklarer det til Dagbladet Arbejderen:

- Vi har nu en definition på, hvem der tilhører arbejderklassen, hvem der har en central rolle i klassekampen, og en vurdering af de offentligt ansattes placering i dag, siger Lisbet Brabæk.

- Vi siger, at de offentligt ansatte, der arbejder med at genskabe arbejdskraften samfundsmæssigt, som for eksempel skolelærere, sygeplejersker, universitetslærere og socialrådgivere, er en del af arbejderklassen.

Med et teoretisk snuptag udvides arbejderklassens antal ganske betyde-

ligt - og skellet mellem dem, der kun har deres lænker at miste ved en socialistisk revolution, og alle andre klasser, grupper og lag tilsløres.

KPiD's nyopdagelse er langt fra nogen original opfindelse. Allerede i 1976 indførte det universitetslærerledede (og siden hedengangne) maoistiske parti KAP denne 'analyse' i den kommunistiske bevægelse i Danmark. En afvisning af denne totalt umarxistiske tese var en del af den strid om program og strategi for revolutionen og socialismen i Danmark, der i 1978 førte til dannelsen af DKP/ML. Men 'teorien' har ikke specifikt maoistiske rødder: Den har været fællesgods for hele den prosovjetiske revisionistbevægelse i årtier.

Antimonopolistisk demokrati igen

Hensigten med vedtagelsen af KPiD's nye program, der blev fremlagt i førsteudkast i begyndelsen af år 2000, er at 'redde' den (sovjet)revisionistiske platform i Danmark: KPiD's program er et forsøg på en fornyelse og ajourføring af DKP's berygtede 1975-program - programmet for 'det antimonopolistiske demokrati' - på basis af den i teori og praksis miskrediterede tese om

muligheden af 'fredelig overgang' til socialismen.

For KPiD er der kontinuitet og sammenhæng i tingene, selvom det revisionistiske Sovjetunionen og det revisionistiske SUKP brød sammen: Der går en lige linje fra DKP anno 1975 til KPiD anno 2002.

Kongressen vedtog samtidig at opgive forsøget på at gøre 14-dages-bladet Kommunist til dagblad. Det vil nu i stedet udkomme månedligt. Samtidig lægger kongressen op til at fastholde og udvide samarbejdet med DKP/ML's dagblad Arbejderen, som har bevæget sig stadig mere over på KPiD's platform.

Kongressen valgte en ny landsledelse. Betty Frydensbjerg-Carlsson genvalgte af denne som formand for partiet.

DKP/ML-kongres i påsken

DKP/ML holder kongres i påsken, kort efter afholdelsen af KPiD's kongres.

Fra partiledelsens side er kongressen tænkt som et led i bestræbelserne på at slutte sig sammen med KPiD, som på sin netop afsluttede ekstraordinære kongres efter flere års diskussioner vedtog sit endelige politiske program.

Det er et program, som bekræfter den strategi for det såkaldte antimonopolistiske demokrati, som først slog programmatisk igennem i DKP i 1975. Det kan siges at være yderligere konsolideret med vedtagelsen af en ny klasseanalyse, som indgår i programmet. Den indlemmer store dele af 'mellemlagene' i arbejderklassen. Gymnasielærere f.eks.

Inspireret af denne diskussion i KPiD gennemfører DKP/ML op til sin kongres også en klasseanalyse-diskussion.

For et par år siden erklærede formand Petersen, at de to organisationer var 95 pct. enige om alt. Siden er enheden blevet stadig stærkere.

Ta' Faklen!

**Fredsvagten foran
Christiansborg står der
stadig -
Hver eneste dag**

*Den permanente fredsvagt foran
Christiansborg har været
der siden forslaget om dansk
krigsdeltagelse med korvetten
Niels Juel blev fremsat.
I snart 150 dage.
Dagligt 8-19.*

**Meld dig og vær med!
Kontakt på tlf: 23460193**

Bliv Fredsvagt
(Fakkelvagt v/ Christiansborg: 23460793)

EL støtter fortsat dansk krigsdeltagelse

Tre danske soldaters tragiske død som krigsofre i den amerikanske såkaldte krig mod terror har som ventet ikke rokket ved den danske regerings og det danske Folketings opbakning bag USA's krig i Afghanistan. Danmark vil som loyal amerikansk skødehund fortsætte den aktive støtte til og direkte militære involvering i den amerikanske terrorkrig.

Samtlige partier i Folketinget, inklusive Enhedslisten, fastholder beslutningen om, at danske soldater, herunder danske mineryddere, skal deltage i krigen på USA's side. Dræbte eller ej: Enhedslisten har dermed på linie med de øvrige partier i Folketinget blod på sine fingre. De er medskyldige i mordet på indtil videre tre unge danskere, som er sendt i krig for den amerikanske imperialismes interesser og kamp for globalt herredømme. Det er et faktum, uanset om partiet forsøger at dække sig ind under, at det kun støtter såkaldt fredsbevarende opgaver – som blot er USA og imperialismen under en anden kasket.

Ifølge Keld Albrechtsen bør vi ikke holde op med at sende soldater ud, 'når det er nødvendigt', og når Danmark har et 'medansvar for at forebygge krig'. At de danske mineryddere muligvis - på linie med mineryddere fra andre lande - varetager deciderede militære minerydningsopgaver og dermed aktivt er med til at understøtte de amerikanske krigshandlinger i Afghanistan, kommer Keld Albrechtsen slet ikke ind på.

Hvor det fredelige i den danske deltagelse i og støtte til den amerikanske "terrorkrig" i det hele taget ligger, er et åbent spørgsmål.

Opbrud i kvindekampen

I sidste halvdel af 90'erne forsøgte de veletablerede karrierekvinder i "Kvindeligt Selskab" at tage patent på Kvindernes Internationale Kampdag herhjemme. Kvinder der var nået til tops i administrationen, politik, LO og akademiske kredse mødtes for at udråbe deres egne indskrænkede klasseproblemer som kvindelige ledere til kernen i den moderne kvindekamp.

Siden da har virkeligheden og dermed klassekampen overhalet dem både indenom og udenom. Den økonomiske verdenskrise har for alvor sat sine spor med folkeopstande og store strejke- og massebevægelser til følge. Med globaliseringen er der blevet sat fokus på de multinationales hærgen og ødelæggelse. Og ikke mindst USA og deres allieredes terrorkrig har sat en ny dagsorden. Hvad har det med kvindernes situation at gøre? Det har alt at gøre med den. Det er nu engang også den verden kvinderne lever i. De skærpede modsætninger og klassekamp afslører endnu engang, hvordan kvinderne rammes både i kraft af deres køn og klasse.

I år blev der alene i København afholdt 7 forskellige 8.marts arrangementer, demo'er og aktioner. Det store antal arrangementer er i sig selv ikke en kvalitet, snarere et udtryk for den politiske splittelse, forvirring og omgruppering der hersker – og manglen på en samlede kraft til at sikre et enhedsinitiativ. Alligevel er det værd at bemærke de træk, der bærer fremad ved manifestationerne, ikke mindst i forhold til de unge kvinder. *Kvindernes deltagelse og rolle i kampen mod krigen var et gennemgående træk flere steder. I modsætning til nyfeminismens evige snævre fokusering på kønsforskelle. Og koblingen mellem de enorme samfundsskabte værdier, der går til imperialismens olie- og magtkrige, mens millioner af mennesker – ikke mindst kvinder og børn – nægtes de mest basale livsnødvendigheder som vand, mad, uddannelse og arbejde. Mest markant blev det udtrykt på Christians-*

borg Slotsplads, hvor Fredsvagten og initiativet "Stop terrorkrigen" (tdl. Nej til krig og terror) gennemførte en aktion under hovedparolen "Invester i liv og omsorg – ikke i krig". En parole som ikke mindst det nye finanslovsforslag, hvor højreregeringen vil have dens uforbeholdne danske krigsdeltagelse betalt med voldsomme sociale, uddannelses og miljø nedskæringer. Mange steder verden over blev der holdt lignende 8. marts-initiativer under samme slogan.

I London krævede kvinderne – *Stop for Britisk krigsdeltagelse*. I Washington krævede kvinderne – *Stop for USA krigsførelse*. I København krævede kvinderne – *Stop for dansk krigsdeltagelse*. Fra Israel/Palæstina lød det bl.a. i en appel: "Vi, kvinder fra **Jerusalem Center for Women (JCW)** anråber den israelske offentlighed i almindelighed og kvinderne i særdeleshed om at rejse sig op imod besættelse, undertrykkelse, krig, apartheid, ydmygelse og fattigdom. Det er på tide at lade vores stemmer høre højt og tydeligt. Der har været blodudgydelse nok. Freden opnås ikke ved at gravide palæstinensiske kvinder dræbes ved kontrolsteder, ligesom den ikke opnås ved militære midler eller en anden form for besættelse."

8.marts satte fokus på at få stoppet krigen og sikret de sociale rettigheder. Og på at kvinder fortsat underbetales, arbejder gratis, får lavere pension, har dobbeltarbejde og diskrimineres overalt i verden. Også i Danmark. Krav som ligeløn og 6-timers arbejdsdag bliver stadig mere påtrængende at få kæmpet igennem.

Den moderne kvindekamp handler fortsat om retten til at kunne leve og udvikle sig som et ligeværdigt menneske. Om at også kvinder er handlende og skabende mennesker, der er med til at forandre de samfunds- og ejendomsforhold, der betyder død, ødelæggelse, fattigdom og fornedrelse. Livet er det mest værdifulde vi har.

Netavisen

**Kommunistisk Politik
på nettet - hver dag
www.apk2000.dk**

APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Grundlag for Initiativet STOP TERRORKRIGEN (Tidl. Nej til Krig og Terror) København

Vedtaget på stormødet i København
d. 4. marts 2002

**Nej til dansk krigsdeltagelse!
Nej til racisme og fremmedhad!
Investér i liv og omsorg, ikke i
krig!
Bekæmp verdens fattigdom
- ikke verdens fattige!
For global retfærdighed!**

Grundlag:

“Krigen imod terror” føres ikke for at udrydde terrorismen, men for at USA kan befæste sine globale positioner. Krigen gik først ud over Afghanistan, nu udvides den til andre dele af verden.

USA og allieredes krig undergraver en i forvejen skrøbelig verdensorden. Konsekvenserne kan blive en storkrig, der involverer adskillige atommagter. En krig kan blive en

trussel mod civile over hele verden.

Krig vil ikke forhindre fremtidige terrorhandlinger, men snarere føre til flere.

Lad ikke nytteløs gengældelse føre til global krig.

Lad ikke racismen og intolerancen udbredes i krigens kølvand.

I stedet opfordrer vi til besindelse, overholdelse af international lov og fredelige aktiviteter.

Vi kræver, at den danske regering og Folketinget fravælger terrorkrigen og terrorlovgivningen.

Vi er for demokratiske rettigheder og den nationale selvbestemmelsesret og suverænitæt, samt for en bedre fordeling af verdens goder.

Krig og rustningsindustrien betales af almindelige mennesker, på bekostning af sociale budgetter og job.

Vi er for fred og trykthed - en basal menneskeret for alle.

Boykot Israel - Israel ud af de besatte områder NU

Pressemeddelelse
Boykot Israel Kampagnen

Israel fortsætter udbygningen af bosættelserne - i strid med internationale konventioner. Samtidig optrappes den israelske terror i form af rene massakrer på det palæstinensiske folk. Og Ariel Sharon forsøger at smadre den smule, der er tilbage af det palæstinensiske selvstyre.

Det er på tide at gøre noget. En solidaritetsbevægelse i forhold til palæstinenserne er under hastig opbygning rundt omkring i Europa. I Danmark er en række organisationer og initiativer gået sammen om at danne Boykot Israel Kampagnen. Der er tale om en generel boykot, der omfatter såvel varer som sport og kultur. Boykot Israel Kampagnen startes op *lørdag den 13. april*, hvor aktivister over hele landet vil stå med boykotmaterialer ved butikkerne. Kampagnen er p.t. travlt optaget af at få kendte personligheder til at anbefale boykotkampagnen, og en række personligheder inden for kunst, sport, fagbevægelse og politik har meldt sig. Lignende boykotinitiativer er i gang i England, Norge og Sverige. Boykot Israel-kampagnen er inspireret af den tidligere boykotkampagne i forhold til apartheid i Sydafrika.

Starten på boykotkampagnen er samtidig indledningen til en *Palæstina Uge* der bl.a. omfatter besøg af den belgiske advokat Luc Walley (16.4) der fører retssag mod Sharon; en demonstration gennem København d. 17. april som optakt til venskabskampen Danmark-Israel i Parken; en solidaritetsfest lørdag d. 20/4. Der vil være mange aktiviteter - så følg med i pressen.

Legesyg

At feste rundt, med indbyggede selskabslege, hvoraf blindebuk er den oftest foretrukne.

Her udvises alskens påfund.

- Titte bøn lege, rundt om grisen, - og den uhyre fornøjelige, at rende rundt med hverandres koner, og blandes hulter til bulter, så ordene, - hvem, - hvad, - hvor, her finder sit sande element, hvis årsag skyldes et uvirksomt og driveragtigt virke i borgerskabets cirkler.

NB

**Oktober Bogbutik
København
Willemoesgade 58 E
2100 København Ø
35 43 49 50**

Åbningstid:
Tirsdag 13-17.30
Torsdag 13-17.00

**Oktober Bogbutik
Fyn
Skibhusvej 100
5000 Odense C
66 14 89 83**

Åbningstid:
Hverdage 12-17.30

**Oktober - Århus
Ny Munkegade
88 kld.
8000 Århus C
86 18 40 06**

Åbningstid:
Man, ons, fre 14-17.00

Boykot Israel Kampagnen
Griffenfeldsgade 41, 2200 Kbh. N

Kontakt:

Jan Mathiesen:
20 43 09 43

Irene Clausen:
33 79 32 29 eller 26 47 65 98

Strøtanker i uge 11

Regeringen skal indenfor kort tid tage stilling til tre sæt retlige regler, der bør ydes den største demokratiske opmærksomhed. Det er følgende:

1) Ændringen af retsplejeloven, kaldet terrorpakken, som skal vedtages i løbet af marts måned.

2) Europarådets konvention om cyberkriminalitet af 23.11.2001, som formentlig endnu ikke er underskrevet af Danmark.

3) Europarådets forslag til direktiv om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor, som forventes vedtaget i starten af det næste år.

Teknologirådet har bedt Professor Peter Blume ved Kbh.s Universitet om at vurdere effekten af de tre regler i sammenhæng for borgernes ret til at kunne kommunikere i fred, hvis de vedtages og indføres i dansk lov. Jeg vil her forsøge at referere nogen hovedpunkter, jeg finder meget foruroligende. Notatet i sin helhed kan findes på Teknologirådets hjemmeside: <http://www.tekno.dk/> i notatet: *Overvågning af og i cyberspace.*

PB' konklusion burde få de fleste i alarmberedskab: **"Al internettrafik overvåges fremover."**

Hvem, hvad, hvor, hvornår, hvorfor?

Overvågningen omfatter både indholdet af, hvad vi kommunikerer, hvem vi kommunikerer med, hvornår vi kommunikerer (trafikdata), og hvor vi befinder os, når vi kommunikerer (lokaliseringsdata). *"Formålet med de nye regler er at forbedre og effektivisere mulighederne for at efterforske kriminalitet, herunder terror."*

"Disse tiltag indebærer i almindelighed en reduktion af kommunikationshemmeligheden og kan ligeledes begrænse privatlivets fred. De har således betydning for udøvelsen af de rettigheder, der er fastslået i artikel 8 og 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention."

Indpakningen

Direktivet begrænser som udgangspunkt adgangen til at få kendskab til

andet end indhold, og det burde således være en garanti for retssikkerheden mht. datatrafik og lokalisering. Desværre modvirkes det af, at det udtrykkeligt fastslås, at direktivets regler kan fraviges i forbindelse med kriminalitetsbekæmpelse og af hensyn til statens sikkerhed, og så er vi jo lige vidt. Direktivet får, så vidt jeg kan se, således størst værdi som indpakning, der skjuler indholdet. Resten handler derfor om de to første regelsæt som nævnt ovenfor.

Mere vidtgående end tidligere

"Adgangen til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden, der reguleres i retsplejelovens kapitel 71, skal styrkes. (...) Der er tale om en vidtgående aspiration [bestræbelse, red.], der kan gøre digital kommunikation mere gennemsigtig end traditionel analog kommunikation."

"Det fremgår af konventionens artikel 14(1)b, at den finder anvendelse i forhold til enhver form for kriminalitet, der begås ved hjælp af en computer, idet dog umiddelbar overvågning af trafikdata (artikel 20) af konventionsstaterne kan begrænses til at angå visse former for kriminalitet." De følgende regler har dermed ikke kun betydning for den særlige edb-kriminalitet.

Ifølge konventionen kan teleselskaber m.fl. pålægges at opbevare og udlevere data i op til 90 dage. 'M.fl.' dækker her over enkeltpersoner og private firmaer (!). Konventionen åbner desuden mulighed for at søge og beslaglægge data.

"Lovforslaget vedrører ikke direkte spørgsmålet om politiets adgang til indholdsdata. Det er en pointe i det fremsatte forslag, at der skal være bedre muligheder for at overvåge kommunikation (trafik- og lokaliseringsdata) og at disse nye muligheder herefter suppleres af de allerede i retsplejeloven (§ 780) etablerede muligheder for forskellige former for aflytning."

"I § 786, stk. 4, foreslås indført en regel, hvorefter teleudbydere skal have pligt til at registrere

og opbevare trafikdata i 1 år. En

betydelig længere periode end konventionens 90 dage" (...) "stk. 5, hvorefter der kan fastsættes regler om udbydernes bistand til politiet, og en række strafferegler i stk. 6 og 7. Opbevaringspligten omfatter bl.a. de anvendte (dynamiske) IP-adresser. Opbevaringspligten er bredt bestemt, idet den skal være "til brug for efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold". Dette betyder reelt, at alle trafikdata skal opbevares, idet disse efterfølgende udleveres til politiet vil bero på andre bestemmelser, herunder § 780." Og her skal man bemærke, at det kan "være hvem som helst, der kan foretage denne opbevaring."

Politiet gives efter lovforslaget desuden mulighed for at installere et 'snifferprogram'.

"I langt de fleste tilfælde vil de forskellige indgreb i meddelelshemmeligheden forudsætte en retskendelse, hvilket ofte fremhæves som en væsentlig retsgaranti. Dette er nok også berettiget, men der savnes så vidt vides undersøgelser af, i hvilket omfang domstolene i sager af denne karakter ikke giver den ønskede kendelse. Det forekommer nærliggende, at sådanne kendelser især i sager vedrørende terror og statens sikkerhed stort set altid vil blive givet. Er dette rigtigt, er retsgarantien måske ikke så stor" ... Nej det tør siges – historien burde lære os det.

"Et demokrati forudsætter, at borgerne har et frihedsområde, og i nutidens samfund omfatter dette område muligheden for fri og uovervåget kommunikation. Denne mulighed kan ikke være ubegrænset, men samlet fører de regler, der er omtalt ovenfor, let til en situation med en særdeles høj overvågningsintensitet. Dette bestyrkes af den øgede internationale udveksling af oplysninger, som bl.a. cyberkriminalitetskonventionen indebærer.

Det er derfor nødvendigt med stor omtanke og besindighed. Det er velkendt, at har man først givet nye efterforskningsmuligheder, vil disse ikke forsvinde igen. Peter Blume Januar 2002."

GBe

Gratis arbejdskraft

Arbejdsmarkedets udstødte er ugleset og ilde stedt!

De stemples som dovne og sociale bedragere. De er med dagpenge eller kontanthjælp udsat for en økonomisk nedværdigende situation. Det hedder sig, at de ligger samfundet til last. Udelukkende af den grund, at arbejdsmarkedet ikke rummer plads til dem. Det er ikke fordi, de er sociale tabere, at de ikke har vundet en plads på arbejdsmarkedet. Det er fordi, de ikke har vundet en plads, at de er tabt på gulvet. Overladt til en ydmygende og nedværdigende situation, som efterlader mange med manglende selvrespekt. Uden chancen for at blive bekræftet som en del af samfundsmaskineriets uundværlige tandhjul.

Men de skal ikke have lov til at gå og skamme sig i fred. Mistænkeliggørelsen er blevet så voldsom, at de nu skal bevise deres værd til at modtage dagpenge eller kontanthjælp. Fogh-regeringen har udskrevet recepten. I første omgang skal flygtninge og indvandrere, ”de nye borgere”, integreres via tvangsaktivering uden anden hyre end den i forvejen udbetalte kontanthjælp. I anden omgang vil de samme forhold gælde ”de gamle borgere” – de danske kontanthjælpsmodtagere og arbejdsløse.

Det vil indgå som det væsentligste led i regeringens såkaldte beskæftigelsesudspil – kaldet ”Flere i arbejde”, der tager sigte på at sikre arbejdsgiverne med rigelig billig/gratis arbejdskraft uden faglige rettigheder, der vil blive brugt som løntrykkere. Det fremgår af den flig af det kommende beskæftigelsesudspil, som arbejdsmarkedsminister Claus Hjort Frederiksen netop har ladet sive til pressen.

Fænomenet er såmænd ingenlunde nyt. I årevis har kommuner og virksomhe-

Når 750 tillidsrepræsentanter i Silkeborg blæser til kamp mod Fogh-regeringen, så skal man være vidende om den kampkraft, som en million udstødte mennesker rummer. Det kræver solidaritet. Lad protesterne den 20. marts være startskuddet på denne front!

Faglig kommentar

der på groveste vis udnyttet og udbyttet de udstødte efter den opskrift. Kommuner i Nordsjælland har i samarbejde med Coloplast benyttet modellen for år tilbage. Det blev stoppet, da de arbejdsløses egne organiseringer i samarbejde med aktive lokale fagforeninger med blokader og aktioner satte fokus på problemet. For et halvt år siden afslørede SID's medlemsblad Fagbladet, at Bjergsted Kommune misbrugte kontanthjælpsmodtagere til at pakke slik for firmaet Bon-bon i en af kommunen indrettet bygning: Hal 13. Begge forhold blev erklæret ulovlige.

I øjeblikket er regeringens mønsterkommune, Farum, anklaget for i årevis at have benyttet samme ulovlige metoder. for i årevis at have benyttet samme ulovlige metode. Farum kommune er ellers blevet landskendt for på mønstervis at være i stand til at bringe kontanthjælpsmodtagere ned i nærheden af Ground Zero.

Nu vil regeringen legalisere udnyttelsen. Med et par lovændringer tilsat lidt blokpolitik og en afstemning i Fol-

ketinget, så er forholdene pludseligt respektable. Når nu loven siger det. Intet over – intet ved siden af parlamentet.

Man skal ikke glemme, at det var den socialdemokratiske ledet regering, der åbnede motorvejen for misbruget. Under Nyrup blev dagpengeretten beskåret fra syv til eet år! Det var en socialdemokratisk arbejdsminister, der indførte tvangsaktivering. Det var under en socialdemokratisk indenrigsminister, at Tilsynsrådet så igennem fingre med, at Farum kommune – og andre – overtrådte aktiveringsloven.

Fogh-regeringen fortsætter ad den samme beskidte vej.

Forklaringen er for så vidt meget simpel. Hverken Nyrup eller Fogh vil trodse EU. Det er nemlig dybest set herfra, at signalerne om at skaffe billig arbejdskraft til kapitalen kommer.

Den etablerede fagbevægelses rolle kan og bør til gengæld vække bekymring. Bortset fra enkelte aktive fagforeninger har ”bevægelsen” stiltiende accepteret forholdene. Kontanthjælpsmodtagerne er jo ikke medlemmer.

Fagbevægelsen har et forklaringsproblem: Hvornår tager man del af arbejderklassen, som er på kontanthjælp alvorligt? Hvorfor vender man dem ryggen? Fagbevægelsen blev bygget på at forsvare de dårligst stillede. Tiden er inde til at smede lænker mellem de udstødtes egne selvstændige organisationer og de aktive grene af fagbevægelsen.

Når 750 tillidsrepræsentanter i Silkeborg blæser til kamp mod Fogh-regeringen, så skal man være vidende om den kampkraft, som en million udstødte mennesker rummer. Det kræver solidaritet.

Lad protesterne den 20. marts være startskuddet på denne front!